

Dziennik Urzędowy L 94

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

1 kwietnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 531/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 532/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające opłaty przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 kwietnia 2006 r.	3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 533/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz gryków	6
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 534/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż	8
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 535/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla słodu	10
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 536/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu	12
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 537/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa	14
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 538/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 6. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach przetargu stałego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005	16
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 539/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i masła skoncentrowanego w ramach 6. odrębnego zaproszenia do przetargu przeprowadzonego w ramach przetargu stałego przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005	18
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 540/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży masła skoncentrowanego w ramach 6. zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005	20

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 541/2006 z dnia 31 marca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 343/2006 otwierające skup masła w niektórych państwach członkowskich na okres od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia 2006 r.	21
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 542/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 38. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999	22
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 543/2006 z dnia 31 marca 2006 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku dla 37. indywidualnego zaproszenia do przetargu wydanego zgodnie ze stałym zaproszeniem do przetargu wymienionym w rozporządzeniu (WE) nr 214/2001	23
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 544/2006 z dnia 31 marca 2006 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji	24
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 545/2006 z dnia 31 marca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1464/2004 w odniesieniu do warunków zezwolenia na dodatek paszowy „Monteban” należący do grupy kokcydiostatyków oraz innych środków farmaceutycznych ⁽¹⁾	26
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 546/2006 z dnia 31 marca 2006 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do krajowych programów kontroli trzęsawki owiec i dodatkowych gwarancji oraz ustanawiające odstępstwo od pewnych wymogów decyzji 2003/100/WE i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1874/2003	28
★ Dyrektywa Komisji 2006/37/WE z dnia 30 marca 2006 r. zmieniająca załącznik II do dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie włączenia niektórych substancji ⁽¹⁾	32

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/260/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 19 stycznia 2005 r. w sprawie pomocy państwa, jakiej Włochy zamierzają udzielić Società Consortile De Tomaso srl oraz UAZ Europa srl wchodzącym w skład grupy De Tomaso (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 40) ⁽¹⁾	34

2006/261/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie programu pomocy państwa C 8/2004 (ex NN 164/2003), który Włochy wprowadziły w życie na rzecz spółek aktualnie notowanych na giełdzie (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 591) ⁽¹⁾	42

2006/262/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 21 września 2005 r. w sprawie pomocy państwa nr C 5/2004 (ex N 609/2003), którą Niemcy zamierzają przyznać na rzecz Kronoply (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3497) ⁽¹⁾	50

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 531/2006

z dnia 31 marca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 31 marca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	97,5
	204	47,9
	212	102,0
	999	82,5
0707 00 05	052	137,9
	628	155,5
	999	146,7
0709 90 70	052	118,3
	204	47,5
	999	82,9
0805 10 20	052	67,6
	204	39,5
	212	50,7
	220	43,3
	400	58,7
	624	65,4
	999	54,2
0805 50 10	052	41,3
	624	59,3
	999	50,3
0808 10 80	388	84,7
	400	127,4
	404	101,5
	508	81,6
	512	72,3
	524	73,0
	528	84,2
	720	83,9
	804	133,3
	999	93,5
0808 20 50	388	88,9
	512	76,8
	528	57,1
	720	44,1
	999	66,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 532/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające opłaty przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 kwietnia 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 do opłat przywozowych w sektorze zbóż ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 przewiduje, że przy przywozie produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, pobiera się opłaty celne zgodne ze stawkami Wspólnej Taryfy Celnej. Jednakże w przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 tego artykułu, opłaty przywozowe równają się cenie interwencyjnej tych produktów ważnej w czasie przywozu powiększonej o 55 % i pomniejszonej o cenę CIF w przywozie stosowaną do danej wysyłki. Opłaty celne nie mogą jednak przekroczyć stawek Wspólnej Taryfy Celnej.
- (2) Na mocy art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 ceny CIF w przywozie oblicza się na podstawie cen reprezentatywnych dla danego produktu na rynku światowym.

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1249/96 ustala zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 do opłat przywozowych w sektorze zbóż.
- (4) Opłaty przywozowe stosuje się aż do chwili ustalenia i wejścia w życie nowych stawek opłat przywozowych.
- (5) W celu umożliwienia normalnego funkcjonowania systemu opłat przywozowych należy przyjąć jako podstawę ich wyliczenia stawki reprezentatywne dla rynku, stwierdzone w okresie porównawczym.
- (6) Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1249/96 prowadzi do ustalenia opłat przywozowych w wysokości podanej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Opłaty przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w kwotach figurujących w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie informacji znajdujących się w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1110/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 12).

ZAŁĄCZNIK I

Opłaty przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowane od dnia 1 kwietnia 2006 r.

Kod CN	Nazwa towarów	Opłaty przywozowe ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	Pszenica durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	Pszenica zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	Pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	Żyto	40,21
1005 10 90	Kukurydza siewna, inna niż hybrydy	58,86
1005 90 00	Kukurydza, inna niż do siewu ⁽²⁾	58,86
1007 00 90	Ziarno Sorgo, inne niż hybrydy do siewu	40,21

⁽¹⁾ W przypadku towarów przybywających do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski (art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96) importer może skorzystać z obniżki opłaty o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym, lub
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Irlandii, Wielkiej Brytanii, Danii, w Estonii, na Łotwie, na Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione są warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki użyte do obliczenia opłat celnych

okres od 17.3.2006–30.3.2006

1) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Notowania giełdowe	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkty (% protein przy 12 % wilgotności)	HRS2	YC3	HAD2	średnia jakość (*)	niska jakość (**)	US barley 2
Notowanie (EUR/t)	135,05 (***)	72,34	177,97	167,97	147,97	104,21
Premia za Zatokę (EUR/t)	41,14	13,22	—			—
Premia za Wielkie Jeziora (EUR/t)	—	—	—			—

(*) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(**) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(***) Premia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

Fracht/koszt: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 16,89 EUR/t; Wielkie Jeziora–Rotterdam: — EUR/t.

3) Subwencje, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 533/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie, może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Refundacje wywozowe powinny być ustalone z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż ⁽²⁾.
- (3) W odniesieniu do pszennych oraz żytnich mąk, kasz i grysików refundację wywozową stosowaną do tych produktów należy wyliczyć z uwzględnieniem ilości zbóż koniecznych do wytwarzania danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą sprawić, że niezbędne stanie się zróżnicowanie refundacji dla niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundacja powinna być ustalana raz na miesiąc. Zmian można dokonywać w tym odstępie czasowym.
- (6) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji na rynkach zbóż, a w szczególności do notowań lub cen na te produkty we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, wywiezionych w stanie naturalnym, ustala się w wysokości podanej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

**do rozporządzenia Komisji z dnia 31 marca 2006 r. ustalającego refundacje wywozowe stosowane przy
wywozie zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików**

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	0
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	0
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	0				

Uwaga: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 534/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacje wywozowe dla zbóż mające zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia, stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą wymóc konieczność zróżnicowania kwoty korygującej w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Kwota korygująca powinna być ustalona równocześnie z refundacją i według takiej samej procedury. Może ona podlegać zmianom w czasie pomiędzy dwoma ustaleniami.
- (5) Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwotę korygującą do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, ustala się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 31 marca 2006 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 4	Termin I 5	Termin II 6	Termin III 7	Termin IV 8	Termin V 9	Termin VI 10
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	– 0,46	– 0,46	– 15,00	– 15,00	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	– 0,46	– 0,46	– 15,00	– 15,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	– 0,46	– 0,46	– 15,00	– 15,00	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	– 0,63	– 0,63	– 20,00	– 20,00	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	– 0,59	– 0,59	– 19,00	– 19,00	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	– 0,54	– 0,54	– 18,00	– 18,00	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	– 0,50	– 0,50	– 17,00	– 17,00	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	– 0,47	– 0,47	– 15,00	– 15,00	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry, byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

C02: Algieria, Arabia, Saudyjska, Bahrain, Egipt, Irak, Iran, Izrael, Jemen, Jordania, Katar, Kuwejt, Liban, Libia, Maroko, Mauretania, Oman, Syria, Tunezja i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

C03: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Bułgarii, Norwegii, Rumunii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 535/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla słodów**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na światowym rynku produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Przy ustalaniu zwrotów należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych, a także środków, jakie należy podjąć w przypadku zakłóceń w sektorze zbóż ⁽²⁾.
- (3) Refundacja stosowana do słodów powinna zostać wyliczona z uwzględnieniem ilości zbóż potrzebnej do wytworzenia danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na światowym rynku lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania wysokości refundacji dla niektórych produktów w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (6) Zastosowanie tych zasad w aktualnej sytuacji na rynku zbóż, a w szczególności wobec notowań lub cen tych produktów we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w Załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla słodów, o którym mowa w art. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w wysokościach podanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 31 marca 2006 r. ustalającego refundacje wywozowe dla słodu

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsca przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1) ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 536/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacja wywozowa do zbóż mająca zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych oraz środków podejmowanych w przypadku zakłóceń na rynku zbóż ⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie

kwoty korygującej dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Z powyższych postanowień wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwota korygująca, o której mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowana do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla słodu, została określona w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 31 marca 2006 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla słoju

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 4	I termin 5	II termin 6	III termin 7	IV termin 8	V termin 9
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	VI termin 10	VII termin 11	VIII termin 12	IX termin 1	X termin 2	XI termin 3
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 537/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2681/74 z dnia 21 października 1974 r. w sprawie finansowania przez Wspólnotę wydatków poniesionych w odniesieniu do dostaw produktów rolnych jako pomocy żywnościowej ⁽³⁾ przewiduje, że część wydatków odpowiadająca refundacjom wywozowym ustalonym w tym zakresie zgodnie z regułami wspólnotowymi ponoszona jest przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
- (2) W celu ułatwienia ustalenia budżetu na wspólnotowe akcje pomocy żywnościowej i zarządzania nim oraz w celu umożliwienia Państwom Członkowskim poznania poziomu wspólnotowego udziału w finansowaniu krajowych akcji pomocy żywnościowej należy określić poziom refundacji przyznanych na te akcje.

(3) Zasady ogólne i warunki zastosowania przewidziane przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95 w odniesieniu do refundacji wywozowych stosuje się *mutatis mutandis* do wyżej wymienionych działań.

(4) Szczególne kryteria, jakie należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu refundacji wywozowych do ryżu, są określone w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wspólnotowych i krajowych akcji pomocy żywnościowej przewidzianych w ramach międzynarodowych konwencji lub innych programów dodatkowych oraz innych wspólnotowych akcji bezpłatnego zaopatrzenia refundacje wywozowe do produktów z sektorów zbóż i ryżu ustala się zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 411/2002 (Dz.U. L 62 z 5.3.2002, str. 27).

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 25.10.1974, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 31 marca 2006 r., ustalającego refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

(EUR/t)	
Kod produktu	Wysokość refundacji
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	54,70
1102 20 10 9400	46,88
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	70,33
1104 12 90 9100	0,00

Uwaga: Kody produktów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 538/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 6. odrębnego zaproszenia do składania ofert
w ramach przetargu stałego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty⁽²⁾ agencje interwencyjne mogą sprzedawać w drodze przetargu pewne ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i mogą przyznać pomoc w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego. Artykuł 25 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdego odrębnego zaproszenia do składania ofert, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego. Ustalono dalej, że cena lub pomoc mogą się zmie-

niać w zależności od planowanego wykorzystania masła, jego zawartości tłuszczu oraz procedury włączania. Wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się odpowiednio.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 6. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 minimalną cenę sprzedaży masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oraz wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o których mowa odpowiednio w art. 25 i 28 wymienionego rozporządzenia, ustala się, jak podano w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ZAŁĄCZNIK

Minimalna cena sprzedaży masła oraz zabezpieczenie przetwórcze w ramach 6. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005

(EUR/100 kg)

Wzór			A		B	
Procedura włączania			Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Minimalna cena sprzedaży	Masło ≥ 82 %	W stanie nieprzetworzonym	—	210	—	210
		Skoncentrowane	—	—	—	—
Zabezpieczenie przetwórcze		W stanie nieprzetworzonym	—	79	—	79
		Skoncentrowane	—	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 539/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i masła skoncentrowanego w ramach 6. odrębnego zaproszenia do przetargu przeprowadzonego w ramach przetargu stałego przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty ⁽²⁾ agencje interwencyjne mogą sprzedawać w drodze przetargu pewne ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i mogą przyznać pomoc w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego. Artykuł 25 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdego odrębnego zaproszenia do przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego. Ustalono dalej, że cena lub pomoc mogą się różnić w zależności

od planowanego wykorzystania masła, jego zawartości tłuszczu oraz procedury włączania. Wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się odpowiednio.

- (2) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 6. odrębnego przetargu w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 maksymalną kwotę pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego oraz wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o których mowa odpowiednio w art. 25 i 28 wymienionego rozporządzenia, ustala się, jak podano w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ZAŁĄCZNIK

Maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła oraz zabezpieczenie przetwórcze w ramach 6. odrębnego przetargu przeprowadzonego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005

(EUR/100 kg)

Wzór		A		B	
Procedura włączania		Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Maksymalna kwota pomocy	Masło ≥ 82 %	33,5	30	—	—
	Masło < 82 %	—	29,2	—	—
	Masło skoncentrowane	40	36,5	40	—
	Śmietana	—	—	16,3	—
Zabezpieczenie przetwórcze	Masło	37	—	—	—
	Masło skoncentrowane	44	—	44	—
	Śmietana	—	—	18	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 540/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży masła skoncentrowanego w ramach 6. zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 47 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty ⁽²⁾, agencje interwencyjne otwierają stały przetarg na przyznawanie pomocy dla masła skoncentrowanego. Artykuł 54 wymienionego rozporządzenia stanowi, że maksymalną kwotę pomocy ustala się w świetle ofert przetargowych otrzymanych w odpowiedzi na indywidualny przetarg dla masła skoncentrowanego o minimalnej zawartości tłuszczu w wysokości 96 %.
- (2) Należy złożyć zabezpieczenie należytego wykonania umowy, o którym mowa w art. 53 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, w celu zapewnienia przejęcia masła skoncentrowanego przez handel detaliczny.

- (3) W świetle otrzymanych ofert przetargowych należy ustalić maksymalną kwotę pomocy na odpowiednim poziomie oraz odpowiednio określić zabezpieczenie należytego wykonania umowy.

- (4) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 6. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu otwartego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1898/2005, maksymalną kwotę pomocy w odniesieniu do masła skoncentrowanego o minimalnej zawartości tłuszczu w wysokości 96 %, o którym mowa w art. 47 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, ustala się na 38,8 EUR/100 kg.

Zabezpieczenie należytego wykonania umowy, o którym mowa w art. 53 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się na 43 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 541/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 343/2006 otwierające skup masła w niektórych państwach członkowskich na okres od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 343/2006 ⁽³⁾ ustanawia wykaz państw członkowskich, w których został otwarty skup masła, zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.
- (2) Na podstawie najnowszych informacji przekazanych przez Republikę Czeską, zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 2771/1999, Komisja zaobserwowała, że ceny rynkowe masła znajdowały się na poziomie poniżej 92 % ceny interwencyjnej w ciągu dwóch następujących po sobie tygodni. Zatem w Republice Czeskiej powinien zostać otwarty skup interwencyjny. Zatem Republikę Czeską należy dodać do wykazu ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 343/2006.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 343/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 343/2006 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejszym otwiera się skup masła przewidziany w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w następujących państwach członkowskich:

- Republika Czeska,
- Niemcy,
- Estonia,
- Hiszpania,
- Francja,
- Włochy,
- Irlandia,
- Niderlandy,
- Polska,
- Portugalia,
- Finlandia,
- Szwecja,
- Zjednoczone Królestwo.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 25.2.2006, str. 17. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 387/2006 (Dz.U. L 63 z 4.3.2006, str. 10).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 542/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 38. indywidualnego zaproszenia do składania ofert,
wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu
(WE) nr 2771/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany ⁽²⁾, agencje interwencyjne wystawiły na sprzedaż w ramach stałego zaproszenia do składania ofert określone ilości składowanego przez nie masła.
- (2) W świetle ofert otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do składania ofert ustalana jest minimalna cena sprzedaży bądź podejmowana jest

decyzja o nieprzyjęciu żadnej oferty, zgodnie z art. 24 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2771/1999.

- (3) W świetle otrzymanych ofert należy określić minimalną cenę sprzedaży.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 38. indywidualnego zaproszenia do składania ofert na mocy rozporządzenia (WE) nr 2771/1999, w odniesieniu do którego termin składania ofert upłynął 28 marca 2006 r., minimalną cenę sprzedaży masła ustala się na 255,00 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 543/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku dla 37. indywidualnego zaproszenia do przetargu wydanego zgodnie ze stałym zaproszeniem do przetargu wymienionym w rozporządzeniu (WE) nr 214/2001**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtłuszczonego mleka ⁽²⁾ agencje interwencyjne oferują do sprzedaży z mocy stałego zaproszenia do przetargu pewne ilości przechowywanego przez nie mleka w proszku.
- (2) Na podstawie ofert przetargowych otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do przetargu zostanie ustalona minimalna cena sprzedaży

lub zostanie podjęta decyzja o nierozstrzygnięciu przetargu, zgodnie z art. 24a rozporządzenia (WE) nr 214/2001.

- (3) Na podstawie otrzymanych ofert zostanie ustalona minimalna cena sprzedaży.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 37. indywidualnego zaproszenia do przetargu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 214/2001, odnośnie do których limit czasowy na przedłożenie ofert przetargowych wygaś 28 marca 2006 r. ustala się minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku na 120,00 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 37 z 7.2.2001, str. 100. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1195/2005 (Dz.U. L 194 z 26.7.2005, str. 8).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 544/2006**z dnia 31 marca 2006 r.**

zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾ o świadectwa refundacji wydane dla pojedynczego okresu budżetowego można się ubiegać oddzielnie, w sześciu transzach. Data zamknięcia ma zastosowanie do wniosków składanych w ramach każdej transzy. Podmioty mogą składać wnioski o wydanie świadectwa refundacji tylko dla transzy właściwej dla najbliższej daty zamknięcia po dacie złożenia wniosku.
- (2) System przydzielania na zasadzie transz został opracowany, aby zagwarantować, że jeżeli wnioski o wydanie świadectwa refundacji złożono na kwoty większe od kwot, które mogą być przyznane, świadectwa są dostępne zarówno dla podmiotów gospodarczych dokonujących wywozu na początku okresu budżetowego, jak i na końcu okresu budżetowego.
- (3) Jeżeli po zamknięciu sześciu transz pozostają kwoty, na które można wydać świadectwa refundacji, art. 38 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 pozwala Komisji na otwarcie systemu składania wniosków w trybie cotygodniowym w celu przydzielenia pozostałych kwot.
- (4) Niedawne obniżki stawek refundacji ustalonych w odniesieniu do produktów rolniczych doprowadziły do obniżenia kwot, na które składane są wnioski o wydanie świadectwa refundacji w ramach systemu transz. W wyniku tego kwoty przeznaczone do przydzielenia w ramach ostatnich pojedynczych transzy nie zostały w pełni przydzielone.

(5) Należy zatem zwiększyć elastyczność wywozu. W przypadku gdy poziom wniosków o wydanie świadectwa refundacji w ramach pojedynczej transzy jest niższy niż kwota dostępna dla tej transzy, podmiotom należy zezwolić na składanie w trybie cotygodniowym wniosków o wydanie świadectwa refundacji, które mają być wydane na pozostałą kwotę dostępną dla danej transzy, w odniesieniu do której nie składano jeszcze wniosków.

(6) Istniejący system przydzielania świadectw refundacji w trybie cotygodniowym w odniesieniu do kwoty dostępnej na koniec okresu budżetowego powinien być zatem rozszerzony dla przydzielania pozostałej kwoty dostępnej w ramach danej transzy.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1043/2005.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zagadnień Horyzontalnych Dotyczących Handlu Przetworzonymi Produktami Rolnymi niewymienionymi w załączniku I do Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1043/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. 38a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 38a

1. Jeżeli po dacie zamknięcia składania wniosków o wydanie świadectw refundacji dla danej transzy, o której mowa w art. 33 akapit pierwszy lit. a)–f), nie opublikowano na mocy art. 37 ust. 2 współczynnika redukcji, podmioty gospodarcze mogą składać wnioski o wydanie świadectwa refundacji na dowolną pozostałą kwotę dostępną dla danej transzy, w odniesieniu do której nie składano jeszcze wniosków.

Wnioski należy składać najpóźniej do kolejnej daty zamknięcia ustanowionej w art. 33 akapit pierwszy lit. a)–f).

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2580/2000 (Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 322/2006 (Dz.U. L 54 z 24.2.2006, str. 3).

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wnioskach złożonych w ciągu tygodnia w następny wtorek. Odpowiednie świadectwa mogą być wydawane od następnego poniedziałku po powiadomieniu Komisji, o ile Komisja nie wyda odmiennych instrukcji.

3. Jeżeli ogólna kwota, której dotyczą wnioski otrzymane w danym tygodniu składania wniosków, przewyższa kwotę dostępną, o której mowa w ust. 1, Komisja podejmuje jeden lub więcej z następujących kroków:

- a) stosuje współczynnik redukcji do wniosków o wydanie świadectw refundacji, złożonych w danym tygodniu składania wniosków, o których państwa członkowskie poinformowały Komisję i na które nie zostały jeszcze wydane świadectwa refundacji;
- b) instruuje państwa członkowskie, aby te odrzucały wnioski złożone w danym tygodniu, o których nie powiadomiły jeszcze Komisji;
- c) zawiesza składanie wniosków o wydanie świadectwa refundacji.”;

2) w załączniku VI sekcja I akapit piąty otrzymuje następujące brzmienie:

„Wnioskodawcy wpisują w rubryce 20:

- tekst »Artykuł 33« lub inny zgodny z wymogami właściwych organów, jeżeli wniosek odnosi się do świadectwa przewidzianego w art. 33,
- tekst »Artykuł 38« lub inny zgodny z wymogami właściwych organów, jeżeli wniosek odnosi się do świadectwa przewidzianego w art. 38,
- tekst »Artykuł 38a« lub inny zgodny z wymogami właściwych organów, jeżeli wniosek odnosi się do świadectwa przewidzianego w art. 38a.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 545/2006**z dnia 31 marca 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1464/2004 w odniesieniu do warunków zezwolenia na dodatek paszowy „Monteban” należący do grupy kokcydiostatyków oraz innych środków farmaceutycznych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą Rady 70/524/EWG ⁽²⁾ wydano zezwolenie na stosowanie dodatku narazyna (Monteban, Monteban G 100) należącego do grupy kokcydiostatyków oraz innych środków farmaceutycznych na określonych warunkach. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1464/2004 ⁽³⁾ zezwoliło na stosowanie tego dodatku przez dziesięć lat w odniesieniu do kurcząt przeznaczonych do tuczu, łącząc zezwolenie z osobą odpowiedzialną za wprowadzanie tego dodatku do obrotu. Dodatek ten został zgłoszony jako istniejący produkt na mocy art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. Ponieważ dostarczono wszystkich informacji wymaganych zgodnie z tym przepisem, dodatek został wprowadzony do wspólnotowego rejestru dodatków paszowych.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje możliwość zmiany zezwolenia na dodatek na podstawie wniosku posiadacza zezwolenia oraz opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urzędu”).
- (3) W swojej opinii przyjętej w dniu 27 lipca 2004 r. Urząd zaproponował ustanowienie najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości (MRL) na poziomie 50 µg/kg w odniesieniu do wszystkich mokrych tkanek

kurcząt przeznaczonych do tuczu, w związku z czym odstawienie dodatku paszowego na jeden dzień przed ubojem uznano za wystarczające. Może być konieczne dokonanie przeglądu najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości określonego w Załączniku do niniejszego rozporządzenia w świetle wyników oceny dotyczącej tej substancji czynnej dokonanej przez Europejską Agencję Leków.

- (4) Posiadacz zezwolenia na dodatek narazyna (Monteban, Monteban G 100) zaproponował zmianę warunków zezwolenia, przedkładając Komisji wniosek o wprowadzenie najwyższego dopuszczalnego poziomu (MRL) zgodnie z oceną Urzędu.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1464/2004.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1464/2004 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 378/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, str. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, str. 1. Dyrektywa uchylona rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

⁽³⁾ Dz.U. L 270 z 18.8.2004, str. 8.

Załącznik

Nr rejestracyjny dodatku	Nazwa i nr rejestracyjny osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie dodatku do obrotu	Dodatek (nazwa handlowa)	Skład, wzór chemiczny, opis	Gatunek lub kategoria zwierząt	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia	Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostawienie (MRL) w danym środku spożywczym pochodzenia zwierzęcego
						mg substancji czynnej na 1 kg mieszanek paszowej pełnoporcjowej				
Kokcydiostatyki i inne środki farmaceutyczne										
„E 765	Eli Lilly and Company Limited	Narazyna 100 g/kg (Monteban Monteban G 100)	Skład dodatku: Narazyna: 100 g aktywności/kg Olej sojowy lub olej mineralny: 10–30 g/kg Wermikult: 0–20 g/kg Masa sojowa z olejarni lub łuski ryżowe qs 1 kg Substancja czynna: Narazyna, C ₄₃ H ₇₂ O ₁₁ Numer CAS: 55134-13-9 Polimer kwasu węglowego wytwarzany przez <i>Streptomyces aureofaciens</i> (NRRL 8092), w postaci granulowanej Aktywność narazyny A: ≥ 90 %	Kurczaki przeznaczone do tuczu	—	60	70	Stosowanie zabronione przez co najmniej jeden dzień przed ubojem. W instrukcjach użytkowania należy umieścić następujące stwierdzenia: »Niebezpieczne dla gatunków koniowatych, indyków i królików.« »Dodatek paszowy zawiera jonofor: równoczesne użycie z niektórymi substancjami leczniczymi (np. z tiamuliną) może być przeciwwskazane.«	21.8.2014	50 µg/kg w odniesieniu do wszystkich mokrych tkanek”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 546/2006**z dnia 31 marca 2006 r.**

wykonujące rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do krajowych programów kontroli trzęsawki owiec i dodatkowych gwarancji oraz ustanawiające odstępstwo od pewnych wymogów decyzji 2003/100/WE i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1874/2003

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

owiec oraz określające dodatkowe gwarancje i przyznające odstępstwa w zakresie programów hodowli owiec odpornych na TSE zgodnie z decyzją 2003/100/WE⁽³⁾ zatwierdziło krajowe programy kontroli trzęsawki owiec w Danii, Finlandii i Szwecji.

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽¹⁾, w szczególności jego załącznik VIII rozdział A sekcja 1 lit. b) ppkt ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 przewiduje zatwierdzanie krajowych programów kontroli trzęsawki owiec przedłożonych przez państwa członkowskie, jeśli programy te spełniają pewne kryteria ustanowione w tym rozporządzeniu. Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 przewiduje również określenie wszelkich dodatkowych gwarancji, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym i przywozie zgodnie z tym rozporządzeniem.

(2) Decyzja Komisji 2003/100/WE z dnia 13 lutego 2003 r. ustanawiająca minimalne wymogi w zakresie tworzenia programów hodowli owiec odpornych na pasażowalne encefalopatie gąbczaste⁽²⁾ przewiduje, że każde państwo członkowskie ma wprowadzić program hodowlany w celu wyselekcjonowania odporności na TSE w pewnych rasach owiec. Decyzja ta przewiduje również możliwość przyznania państwom członkowskim odstępstwa od wymogu ustanowienia programu hodowlanego, na podstawie krajowego programu kontroli trzęsawki owiec, przedłożonego i zatwierdzonego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 999/2001, uwzględniającego ciągle i czynne monitorowanie owiec i kóz padłych na terenie gospodarstwa rolnego w odniesieniu do wszystkich stad w danym państwie członkowskim.

(3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1874/2003 z dnia 24 października 2003 r. zatwierdzające krajowe programy niektórych państw członkowskich dla kontroli trzęsawki

(4) Dnia 18 listopada 2005 r. Austria przedłożyła Komisji krajowy program kontroli trzęsawki owiec. Dnia 5 stycznia 2006 r. przedłożono Komisji pewne zmiany w tym programie. Zmieniony program spełnia kryteria określone w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001. Ponadto trzęsawka owiec może wystąpić sporadycznie lub może w ogóle nie wystąpić na terytorium Austrii.

(5) Na podstawie krajowego programu kontroli trzęsawki owiec należy przyznać Austrii odstępstwo od programu hodowlanego określonego w decyzji 2003/100/WE. Ponadto w niniejszym rozporządzeniu należy określić dodatkowe gwarancje handlowe wymagane w załączniku VIII rozdział A oraz załączniku IX rozdział E do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

(6) Rozporządzenie (WE) nr 1874/2003 ustanawia pewne dodatkowe gwarancje dotyczące gospodarstw dla Danii, Finlandii i Szwecji. Te dodatkowe gwarancje handlowe należy jednak zmienić w celu zwiększenia poziomu pomocniczości w odniesieniu do tych państw członkowskich oraz Austrii, uwzględniając różne warunki epidemiologiczne i handlowe oraz różnice w odmianach trzęsawki owiec występujących w tych czterech państwach członkowskich.

(7) Z uwagi na kwestie praktyczne i przejrzystość prawodawstwa Wspólnoty należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 1874/2003 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 339/2006 (Dz.U. L 55 z 25.2.2006, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1472/2004 (Dz.U. L 271 z 19.8.2004, str. 26).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzanie krajowych programów kontroli trzęsawki owiec

Niniejszym zatwierdza się krajowe programy kontroli trzęsawki owiec, określone w rozdziale A pkt I lit. b) załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, przedłożone przez państwa członkowskie, wymienione w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Dodatkowe gwarancje dotyczące gospodarstw

1. Owce i kozy przeznaczone dla państw członkowskich wymienionych w Załączniku, pochodzące z innych państw członkowskich niewymienionych w Załączniku lub z państw trzecich, muszą być hodowane nieprzerwanie od urodzenia w gospodarstwach, które spełniły następujące warunki przez okres co najmniej siedmiu lat przed datą wysyłki tych zwierząt:

- a) nie potwierdzono żadnych przypadków trzęsawki owiec;
- b) nie zastosowano żadnych środków zwalczania trzęsawki owiec;
- c) gospodarstwa nie posiadały i nie posiadają zwierząt zidentyfikowanych jako zagrożone, określonych w art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

2. Owce i kozy przeznaczone dla państw członkowskich wymienionych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, pochodzące z innych państw członkowskich wymienionych w Załączniku, muszą być hodowane w gospodarstwach, w których żadnych owiec ani kóz nie objęto urzędowymi ograniczeniami dotyczącymi przemieszczania zwierząt z powodu TSE przez okres co najmniej siedmiu lat przed datą wysyłki tych zwierząt.

3. Nasienie, zarodki i komórki jajowe owiec i kóz, przeznaczone dla państw członkowskich wymienionych w Załączniku, muszą być uzyskane od dawców hodowanych nieprzerwanie od urodzenia w gospodarstwach spełniających warunki określone w:

- a) ust. 1, jeżeli pochodzą z innych państw członkowskich niewymienionych w Załączniku lub z państw trzecich; albo

- b) ust. 2, jeżeli pochodzą z innych państw członkowskich wymienionych w Załączniku.

Artykuł 3

Urzędowe ograniczenia dotyczące przemieszczania

1. Niniejszym zatwierdza się urzędowe ograniczenia dotyczące przemieszczania, przedstawione przez państwa członkowskie wymienione w Załączniku. Mają one zastosowanie do gospodarstw przyjmujących owce, kozy lub nasienie, zarodki i komórki jajowe tych zwierząt, w przypadkach gdy:

- a) zwierzęta, nasienie, zarodki i komórki jajowe są otrzymywane z innych państw członkowskich niewymienionych w Załączniku lub z państw trzecich; oraz
- b) w ciągu trzech lat przed lub po wysyłce zwierząt, nasienia, zarodków i komórek jajowych owiec w państwie członkowskim lub państwie trzecim wysyłki określonym w lit. a) potwierdzono trzęsawkę owiec.

2. Urzędowych ograniczeń dotyczących przemieszczania, określonych w ust. 1, nie stosuje się w przypadku odbioru owiec o białkowym genotypie prionowym ARR/ARR ani w przypadku odbioru nasienia, zarodków i komórek jajowych od dawcy o białkowym genotypie prionowym ARR/ARR.

Artykuł 4

Odstępstwa od wymogu ustanowienia programu hodowlanego

Na mocy art. 3 ust. 1 tiret pierwsze decyzji 2003/100/WE państwom członkowskim wymienionym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia niniejszym przyznaje się odstępstwo od wymogu ustanowienia programu hodowlanego, przewidzianego w art. 2 ust. 1 tej decyzji.

Artykuł 5

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1874/2003 zostaje uchylone.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Państwa członkowskie, o których mowa w art. 1–4

Dania

Austria

Finlandia

Szwecja

DYREKTYWA KOMISJI 2006/37/WE**z dnia 30 marca 2006 r.****zmieniająca załącznik II do dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie włączenia niektórych substancji****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając dyrektywę 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 5,

W załączniku II do dyrektywy 2002/46/WE wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności,

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2007 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przedstawiają one Komisji teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

(1) Dyrektywa 2002/46/WE wyszczególnia witaminy i minerały oraz ich formy, które mogą być stosowane przy wytwarzaniu suplementów żywnościowych.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odesłania ustalany jest przez państwa członkowskie.

(2) Substancje chemiczne, które zostały poddane ocenie przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”) i otrzymały pozytywną ocenę naukową, powinny zostać włączone do załączników do dyrektywy 2002/46/WE.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w obszarze objętym niniejszą dyrektywą.

(3) Urząd wydał i opublikował niedawno pozytywne oceny naukowe dla niektórych witamin i substancji mineralnych.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(4) Należy zastąpić nazwę kategorii „kwas foliowy” w celu uwzględnienia włączenia do załącznika II do dyrektywy 2002/46/WE innych form folianu.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2002/46/WE.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

(6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 183 z 12.7.2002, str. 51.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do dyrektywy 2002/46/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji A. Witaminy:

a) pozycję „10. KWAS FOLIOWY” zastępuje się pozycją „10. FOLIAN”;

b) w pozycji 10. FOLIAN dodaje się wiersz w następującym brzmieniu:

„b) kwas L-metylofoliowy wapnia”;

2) w sekcji B. Minerale przed węglanem miedzi dodaje się wiersz w następującym brzmieniu:

„diglicynian żelaza”.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 stycznia 2005 r.

w sprawie pomocy państwa, jakiej Włochy zamierzają udzielić Società Consortile De Tomaso srl oraz UAZ Europa srl wchodzącym w skład grupy De Tomaso

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 40)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny.)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/260/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia swoich uwag zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. POSTĘPOWANIE

- (1) Pismem z dnia 18 grudnia 2002 r. władze Włoch poinformowały Komisję o planie pomocy regionalnej na rzecz Società Consortile De Tomaso srl oraz UAZ Europa srl. Dnia 4 lutego 2003 r. Komisja zwróciła się o udzielenie dodatkowych informacji. Władze Włoch dwukrotnie, 12 marca i 22 kwietnia, zwróciły się o przedłużenie czasu na odpowiedź, po czym przesłały informacje w piśmie z dnia 26 maja 2003 r.
- (2) Pismem z dnia 24 lipca 2003 r. Komisja poinformowała Włochy o decyzji wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącej wyżej wspomnianej pomocy.
- (3) Decyzja o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag.
- (4) Komisja nie otrzymała uwag od zainteresowanych stron.

- (5) Włochy przedstawiły uwagi z chwilą wszczęcia postępowania, tj. dnia 13 października 2003 r. Dnia 6 lutego 2004 r. Komisja zażądała od Włoch wyjaśnień, a dnia 17 lutego 2004 r. odbyło się spotkanie między służbami Komisji, władzami Włoch oraz przedstawicielami zainteresowanej spółki. W piśmie z dnia 23 kwietnia 2004 r. Włochy dostarczyły dodatkowych informacji. 30 kwietnia włoski Minister Produkcji wysłał pismo do Komisji zwracając się z prośbą o szybkie rozwiązanie omawianej sprawy. Komisja odpowiedziała na jego pismo dnia 18 czerwca 2004 r.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

- (6) Przewidziana pomoc zostałaby przyznana Società Consortile De Tomaso srl oraz UAZ Europa srl należącym do grupy De Tomaso (zwaney dalej „De Tomaso”). Obecnie De Tomaso produkuje, w ilości bardzo ograniczonej, samochody sportowe o wysokich osiąгах. W ocenie Włoch De Tomaso zalicza się do małych i średnich przedsiębiorstw zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw ⁽³⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem MŚP”).

Projekt
- (7) De Tomaso zamierza otworzyć na terenie wcześniej niezagospodarowanym nowy zakład produkcyjny (inwestycja od podstaw), który po ukończeniu będzie w stanie:

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 z 23.9.2003, str. 2.

⁽²⁾ Zob. przypis nr 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33, ostatnio zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 22).

- a) montować ok. 40 tys. sztuk rocznie modelu Simbir - samochodu terenowego produkowanego przez rosyjskiego producenta samochodów UAZ;
- b) wytwarzać ok. 8 tys. sztuk rocznie modelu Vallenga - sportowego sedana oraz 300 sztuk rocznie modelu Pantera - luksusowego samochodu sportowego.

Projekt rozpocznie się natychmiast po zatwierdzeniu przez Komisję pomocy, a zakończenie prac przewiduje się na rok 2006. Produkcja samochodów rozpocznie się już w 2005 roku.

- (8) Projekt powinien zostać zrealizowany we Włoszech w miejscowości Cutro w Kalabrii - regionie kwalifikującym się do pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu, w ramach lokalnie ustalonego pułapu wynoszącego 50% ekwiwalentu dotacji brutto (*) (EDB) na lata 2000-2006.
- (9) Według władz włoskich projekt ma charakter mobilny - De Tomaso rozpatruje alternatywne lokalizacje w Timisoarze (Rumunia) dla modelu Simbir oraz w Modenie (Włochy) dla modeli Vallenga i Pantera. W Timisoarze byłaby to inwestycja od podstaw na terenie wcześniej niezagospodarowanym, natomiast w Modenie inwestycja polegałaby na rozbudowie istniejącego zakładu De Tomaso, w którym produkowany jest obecnie, w bardzo ograniczonych ilościach, model Guàrà - samochód sportowy o wysokich osiąгах.
- (10) Według danych przedstawionych w zgłoszeniu De Tomaso zamierza zainwestować kwotę nominalną 218 760 000 EUR (wartość zaktualizowana - 206 912 337 EUR, którą oblicza się przyjmując za rok odniesienia rok 2003 i stopę dyskontową w wysokości 5,06% (*)). Władze Włoch uznały, że całość inwestycji kwalifikuje się do pomocy.

Podstawa prawna i wysokość pomocy

- (11) Zgłoszona pomoc, pod warunkiem zatwierdzenia jej przez Komisję, została przyznana w formie dwufazowego planu dwóm spółkom będącym własnością De Tomaso. Pierwsza dotacja bezpośrednia w wysokości nominalnej 9 519 817 EUR na rzecz UAZ Europa srl została zatwierdzona w kwietniu 2001 roku, podczas gdy drugą, w wysokości nominalnej 168 490 000 EUR, na rzecz Società Consortile De Tomaso srl, zatwierdzono w sierpniu 2002 r. Dotacje zostałyby wypłacone w latach 2004-2008. Pomoc mieści się w programach pomocy zatwierdzonych przez Komisję (*), przewidzianych ustawą „Misure in favore delle attività produttive nelle aree depresse del Paese” (ustawą o działaniach na rzecz produkcji w słabo rozwiniętych gospodarczo regionach kraju) (zwaną dalej ustawą 488/1992) oraz ustawą „Misure di razionalizzazione della finanza pubblica” (ustawą o działaniach na rzecz racjonalizacji finansów publicznych) (zwaną dalej ustawą 662/1996).

(*) Istotny błąd: powinno być - ekwiwalentu dotacji netto

(*) Wartość 5,06% figuruje w tabeli pomocy państwa - stopy referencyjne i dyskontowe obowiązujące od 1 sierpnia 1997 r. i odpowiada wartości z roku 2002 roku zgłoszenia (zob. http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/others/reference_rates/pl.pdf).

(*) Decyzja Komisji z 12 lipca 2000 r. w sprawie niewnoszenia sprzeciwu do sprawy nr 715/99, opublikowana w Dz.U. C 278 z 30.9.2000, str. 26.

- (12) Ponieważ obydwie dotacje dotyczą tego samego projektu, władze Włoch zgłosiły je razem. Łącznie pomoc dla De Tomaso wyniosłoby zatem nominalnie 178 008 817 EUR (wartość zaktualizowana - 155 640 104 EUR, którą oblicza się przyjmując za rok odniesienia rok 2003 i stopę dyskontową w wysokości 5,06%). Intensywność pomocy zgłoszonej przez władze Włoch wynosi 75,22% EDB.

- (13) Zdaniem Włoch projektowi nie została przyznana żadna inna pomoc ani dofinansowanie wspólnotowe.

Przyczyny wszczęcia postępowania

- (14) W decyzji o wszczęciu postępowania z dnia 23 lipca 2003 r. Komisja wyraziła wątpliwości, czy De Tomaso ma cechy MŚP. Komisja wyraziła również wątpliwości dotyczące różnych elementów analizy kosztów i korzyści (AKK), a w szczególności:
 - a) porównywalności projektów w wybranej lokalizacji i lokalizacjach alternatywnych;
 - b) przeprowadzonego w AKK porównania kosztów inwestycji;
 - c) przeprowadzonego w AKK porównania kosztów operacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem kosztów pracy i transportu za granicę.

III. UWAGI WŁOCH

- (15) Dnia 13 października 2003 r. Włochy nadesłały uwagi dotyczące wszczęcia postępowania. Następnie podczas spotkania, które odbyło się 17 lutego 2004 r. oraz w pismach z 23 i 30 kwietnia 2004 r. Włochy dostarczyły Komisji inne informacje i dokumenty.
- (16) Celem udokumentowania cech De Tomaso jako MŚP Włochy przedstawiły szczegółowe informacje o strukturze własności oraz dane ze sprawozdań finansowych spółki Alejandro S.A., a także wyciąg z testamentu pana De Tomaso.
- (17) W kwestii porównywalności projektów, które miałyby być zrealizowane w wybranej lokalizacji i w lokalizacjach alternatywnych, Włochy utrzymują, że dla tych projektów porównywano identyczne produkcje, w identycznych ilościach, dla tej samej kombinacji produktów i przy identycznych cenach. Rozbieżności między inwestycjami niezbędnymi w lokalizacjach alternatywnych i w lokalizacji preferowanej można wyjaśnić biorąc pod uwagę specyficzny charakter tej ostatniej lokalizacji: koszty pracy oraz regulacje prawne dotyczące aspektów socjalnych, bezpieczeństwa i środowiska są w niej takie jak w północnych Włoszech, ale brak jest wykwalifikowanych robotników i ugruntowanej tradycji przemysłowej.
- (18) Zdaniem Włoch sytuacja w obu lokalizacjach alternatywnych jest diametralnie różna: w Modenie dostępni są wysoko wykwalifikowani robotnicy, gdyż jest tam gęsta sieć dostawców i producentów samochodów. W Timisoarze wykwalifikowani robotnicy dostępni są za ułamek kosztów, które poniesiono by w Cutro. Ponadto Timisoara dysponuje też logistycznym potencjałem do produkcji modelu Simbir.

- (19) Włochy podkreślają strategiczne znaczenie projektu Cutro dla rozwoju przemysłowego tego obszaru. W tym zakresie intencją De Tomaso jest stworzenie, poprzez decyzje na poziomie technologicznym, zaawansowanej struktury produkcyjnej, umożliwiającej przyswojenie najbardziej innowacyjnych technik i urządzeń oraz prowadzenie własnej działalności badawczo-rozwojowej. Projekty dotyczące lokalizacji alternatywnych składają się natomiast ku bardziej tradycyjnym rozwiązaniom technologicznym.
- (20) Na podstawie powyższych rozważań Włochy utrzymują, że żądanie przez Komisję przeprowadzenia porównania identycznych projektów jest błędne i mylące, gdyż wymagałoby porównywania sytuacji hipotetycznych nieopartych rzeczywistymi intencjami spółki dokonującej inwestycji.
- (21) Włochy utrzymują także, iż porównywanie inwestycji metodą „operacja w stosunku do operacji”, jak tego wymaga Komisja w AKK, jest w odniesieniu do rozwiązań alternatywnych rzeczą niewykonalną, gdyż wymagałoby pełnego rozwinięcia projektów alternatywnych, co De Tomaso mogłaby uczynić dopiero po wyborze lokalizacji.
- (22) Niemniej Włochy przesłały nowe, bardziej szczegółowe informacje, w których porównywane są inwestycje w zakresie prasowania, spawania i lakierowania samochodów sportowych (Cutro w stosunku do Modeny) oraz końcowy montaż i lakierowanie modelu Simbir (Cutro w stosunku do Timisoary).
- (23) Zdaniem Włoch wiele z inwestycji przewidzianych w Cutro nie byłoby koniecznych w rozwiązaniu alternatywnym, gdyż możliwe byłoby dokonywanie omawianych operacji gdzie indziej (lakierowanie i testy silników) bądź też leasing dostępnych infrastruktur (trasa testowa w okolicach Modeny). Odnośnie lakierowania samochodów sportowych Włochy przedłożyły kosztorys inwestycyjny dla nowej lakierni w Modenie, aby wykazać, że lakierowanie w zakładzie w Modenie byłoby tańsze niż zlecanie go na zewnątrz, a w związku z tym pogłębiłoby w nieznacznym stopniu niekorzystne uwarunkowania Cutro. W odniesieniu do stanowiska testowania silników Włochy podkreślają, że zakład w Cutro umożliwiłby firmie De Tomaso również prace nad specjalnymi wersjami silników do przyszłej produkcji.
- (24) W odniesieniu do aspektów operacyjnych AKK Włochy wyjaśniają, że stwierdzona różnica dotycząca zapotrzebowania na robotników jest częściowo wynikiem błędu w AKK, gdyż w rozwiązaniu alternatywnym niewłaściwie oceniono liczbę kadry kierowniczej i pracowników administracyjnych niezajmujących się produkcją, co częściowo wynika z nieuwzględnienia faktu, że w Modenie zapotrzebowanie na robotników byłoby mniejsze, gdyby lakierowanie mogło odbywać się poza zakładem. Uwzględniając te dwa czynniki, Włochy dochodzą do wniosku, że w przypadku rozwiązań alternatywnych zapotrzebowanie na robotników byłoby podobne.
- (25) W zakresie kosztów transportu zagranicznego Włochy dostarczyły aktualne informacje i dokumentację dotyczącą kosztów transportu modelu Simbir z Timisoary, według której koszty te nie byłyby wyższe niż w przypadku przyjęcia Cutro za miejsce rozpoczęcia transportu w porównaniu do alternatywnej lokalizacji w Timisoarze.
- (26) Wreszcie Włochy zwracają uwagę, iż długotrwałość postępowania wpłynie negatywnie na omawianą spółkę.

IV. OCENA POMOCY

- (27) Działanie zgłoszone przez Włochy na rzecz De Tomaso stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Istotnie, pomoc ta byłaby przyznawana przez państwo i przy użyciu zasobów państwowych. Ponadto pomoc stanowi znaczący procent finansowania projektu i mogłaby zakłócić konkurencję wewnątrz Wspólnoty, dając De Tomaso przewagę nad spółkami konkurencyjnymi nieotrzymującymi pomocy. Wreszcie, na rynku samochodowym istnieje rozległa wymiana handlowa między Państwami Członkowskimi. Włochy nie poddają tego w wątpliwość.
- (28) Artykuł 87 ust. 2 Traktatu określa rodzaje pomocy zgodne ze wspólnym rynkiem. Zważywszy na rodzaj i przeznaczenie pomocy oraz lokalizację geograficzną spółki, do omawianego projektu nie mają zastosowania lit. a), b) i c) wyżej wymienionego ustępu. W art. 87 ust. 3 wymienia się inne formy pomocy, które można uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem. Komisja stwierdza, że projekt powinien zostać zrealizowany w regionie Kalabria, kwalifikującym się do wsparcia zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) w ramach pułapu pomocy regionalnej ustalonego na 50% ekwiwalentu dotacji netto (EDN) dla dużych przedsiębiorstw ⁽⁶⁾.
- (29) Zdaniem Komisji beneficjentem omawianej pomocy jest De Tomaso, czyli grupa, w skład której wchodzi przedsiębiorstwa konsorcjum De Tomaso srl oraz UAZ Europa srl, którym przyznano by pomoc. Działalność, jaką zamierza prowadzić De Tomaso to produkcja i montaż samochodów - przedsiębiorstwo to jest zatem częścią przemysłu samochodowego w rozumieniu wymagań wspólnotowych w zakresie pomocy państwa dla przemysłu samochodowego ⁽⁷⁾ (zwanym dalej „wymaganiami sektora samochodowego”), mających zastosowanie do omawianego projektu, gdyż pomoc została zgłoszona Komisji przed dniem 1 stycznia 2003 r.

⁽⁶⁾ Zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia o MŚP, kiedy MŚP realizują projekty inwestycyjne w regionach zakwalifikowanych do pomocy regionalnej zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu, maksymalna intensywność pomocy ustalona w karcie zatwierdzonej przez Komisję może zostać zwiększona maksymalnie o 15 punktów procentowych EDB, o ile całkowita intensywność netto pomocy na rzecz projektu nie przekroczy 75%.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 279 z 15.9.1997, str. 1 oraz Dz.U. C 368 z 22.12.2001, str. 10.

- (30) Zarówno całkowity koszt projektu jak i kwota pomocy są wyższe od pułapów ustalonych do celów zgłoszeniowych dla sektora samochodowego. Pułapy te wynoszą: a) 50 mln EUR - całkowity koszt projektu; b) 5 mln EUR - całkowita kwota brutto pomocy dla projektu bez względu na to, czy pochodzi ona od państwa czy z instrumentów wspólnotowych. Zgłaszając przewidywaną pomoc na rzecz De Tomaso, władze włoskie zastosowały się do postanowień art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (31) Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi sektora samochodowego Komisja musi upewnić się, że przyznana pomoc będzie konieczna do realizacji projektu, a zarazem proporcjonalna do wagi problemów wymagających rozwiązania. Obydwa te kryteria - konieczność i proporcjonalność - muszą zostać spełnione, aby Komisja zezwoliła na pomoc państwa w sektorze przemysłu samochodowego.
- (32) Na podstawie ust. 2 pkt 3 lit. a) wymagań dotyczących sektora samochodowego, aby wykazać konieczność pomocy regionalnej, beneficjent pomocy musi przedłożyć jasne dowody na to, że dysponuje on alternatywną lokalizacją projektu spełniającą kryteria ekonomiczne. Jeżeli projekt polega na modernizacji i racjonalizacji istniejącego zakładu lub jeżeli wewnątrz grupy nie istnieje żaden inny nowy bądź już istniejący teren przemysłowy, w który można by w omawiany sposób zainwestować, to przedsiębiorstwo, także bez korzystania z pomocy, byłoby zmuszone do realizacji projektu w tym a nie innym miejscu. W rezultacie nie można zezwolić na pomoc regionalną dla projektu, który nie byłby mobilny geograficznie.
- (33) W omawianym przypadku, geograficzną alternatywą dla projektu, w stosunku do lokalizacji w Cutro, byłby montaż modelu Simbir oraz produkcja modeli Vallenga i Pantera w Modenie (Włochy). W ocenie Komisji Włochy przedłożyły wystarczające i udokumentowane dowody na poparcie takiego stwierdzenia, m.in. analizy wykonalności dotyczące lokalizacji alternatywnych, plany i rysunki techniczne oraz wskazania co do potencjalnych dostawców urządzeń.
- (34) Uwzględniając rodzaj inwestycji (od podstaw na terenie wcześniej niezagospodarowanym) i na podstawie otrzymanej dokumentacji, Komisja stwierdza, że projekt jest mobilny oraz dysponuje wiarygodną lokalizacją alternatywną.
- (35) Na podstawie ust. 2 pkt 3 lit. b) wymagań dotyczących sektora samochodowego Komisja określa, czy koszty związane z elementami mobilności projektu kwalifikują się do pomocy czy nie oraz zgodnie z ust. 2 lit. c) pkt 3 musi upewnić się, że przewidywana pomoc jest proporcjonalna do problemów regionalnych, które ma rozwiązać. W tym celu wykorzystuje się AKK.
- (36) W odniesieniu do elementów mobilności, w ramach AKK porównywane są koszty, jakie poniósłby inwestor, aby zrealizować projekt w omawianym regionie z kosztami, jakie musiałby ponieść przy identycznym projekcie o odmiennej lokalizacji. W taki sposób można określić niedogodności specyficzne dla regionu objętego pomocą. Komisja zezwala na pomoc o przeznaczeniu regionalnym w zakresie niedogodności regionalnych, które wystąpiłyby, gdyby dokonano inwestycji w zakładzie porównywanym.
- (37) Na podstawie ust. 2 lit. c) pkt 3 wymagań dotyczących sektora samochodowego, obciążenia operacyjne lokalizacji w Cutro w stosunku do Timisoary i Modeny będą oceniane poprzez AKK na przestrzeni pięciu lat, zważywszy na fakt, że projekt byłby realizowany od podstaw na terenie wcześniej niezagospodarowanym. Przedstawiona przez władze Włoch AKK obejmuje lata 2005-2009, czyli trzy lata (*) licząc licząc od rozpoczęcia produkcji, jak przewidziano w ust. 3 pkt 3 załącznika I do wymagań dotyczących sektora samochodowego. Zgłoszona AKK wskazuje na znaczne obciążenie lokalizacji w Cutro w stosunku do lokalizacji alternatywnych, sięgające według wartości zaktualizowanej 158 248 977 EUR. W konsekwencji „intensywność obciążenia regionalnego” projektu wyniosłaby 76,48% (8)
- (38) Uwaga wstępna o charakterze technicznym: Komisja odnotowuje, że w przedstawionej przez Włochy AKK za rok referencyjny do aktualizacji wartości liczbowych przyjęto rok 2003. Tymczasem właściwym rokiem jest 2002, czyli rok zgłoszenia pomocy Komisji. Ponieważ stopa dyskontowa zastosowana jest prawidłowo, tj. dla roku 2002 (5,06%), można pozostawić tak jak jest zmianę roku referencyjnego, zważywszy że w żaden sposób nie wpływa to na wartość współczynników i danych liczbowych.
- (39) W odniesieniu do zasadniczych aspektów AKK, podczas oceny informacji dostarczonych przez Włochy Komisja skorzystała z pomocy zewnętrznego eksperta ds. sektora samochodowego. Ocena potwierdziła wątpliwości wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania, które dotyczyły porównywalności projektów w Cutro i w lokalizacji alternatywnej. Powody, które doprowadziły do takiej konkluzji zostały przedstawione w pkt 40-63.

(*) Istotny błąd: pięć lat a nie trzy.

(8)
$$\text{Odsetek obciążenia regionalnego} = \frac{\text{Inwestycje}}{\text{Obciążenie netto (w kosztach)}}$$
 (obydwie wielkości wg wart. zaktualizowanej)

W omawianym przypadku koszt inwestycji wynosi 206 912 337 EUR [zob. pkt 10].

$$\text{Odsetek obciążenia regionalnego} = \frac{158\,248\,977}{206\,912\,337} = 76,48\%.$$

- (40) Komisja, jak zaznaczono w decyzji o wszczęciu postępowania, logicznie zinterpretowała zawarte w wymaganiach dotyczących sektora samochodowego postanowienie dotyczące „identycznych projektów”, uznając, że winny one dotyczyć produkcji porównywalnych samochodów w porównywalnych ilościach i przy zastosowaniu porównywalnych procesów produkcyjnych. Zazwyczaj Komisja przyjmuje, że mogą występować różnice między projektami realizowanymi w odmiennych lokalizacjach, wyrażające się na przykład w jakości końcowego produktu bądź polegające na różnym stopniu automatyzacji zakładów w zależności od kosztów pracy. Jednakże Komisja nie dopuszcza porównywania projektów zasadniczo odmiennych, czyli w przypadku gdyby w jednej lokalizacji przeprowadzono ogromne inwestycje w urządzenia i maszyny, jakich natomiast nie przeprowadzano by w lokalizacji porównawczej.
- (41) W omawianym przypadku informacje dostarczone przez Włochy nie pozwoliły Komisji na przeprowadzenie całkowitego porównania kosztów inwestycji. W swoich uwagach dotyczących decyzji o wszczęciu postępowania Włochy zauważyły, iż przeprowadzenie dla celów AKK porównania metodą „operacja w stosunku do operacji” zgodnie z nakazem Komisji nie jest możliwe dla inwestycji w rozwiązaniach alternatywnych. Istotnie, według dostarczonych przez Włochy informacji projekty w preferowanej lokalizacji Cutro oraz w lokalizacjach alternatywnych w Modenie i Timisoarze są zasadniczo odmienne pod kątem inwestycji technologicznych, jak i stopnia zróżnicowania pionowego.
- (42) Uwzględniając powyższe ograniczenie, Komisja przeanalizowała dostępne informacje, aby zrozumieć przyczyny leżące u podstaw odmiennych decyzji inwestycyjnych i aby upewnić się, że zasadnicza różnica w kosztach inwestycji jest dopuszczalna w kontekście AKK. Dokonując oceny, Komisja nie kwestionuje faktu, że projekty w różnych lokalizacjach - przykładowo na skutek odmiennych decyzji przemysłowych - mogą znacznie się od siebie różnić. Komisja musi się jednak upewnić, że AKK stanowi istotne narzędzie pozwalające ocenić specyficzne obciążenia preferowanej lokalizacji, co jest możliwe jedynie, gdy projekty alternatywne są porównywalne.
- (43) Komisja przede wszystkim zwraca uwagę, że w przypadku gruntu, budynków, budowli, maszyn i urządzeń, narzędzi, matryc oraz oprzyrządowania dla dostawców, koszty inwestycji w Cutro są znacznie wyższe niż w lokalizacjach alternatywnych. W odniesieniu do kosztów gruntu, budynków i budowli Komisja uważa, że figurująca w AKK różnica (41 530 657 EUR w Cutro w porównaniu z 10 084 237 EUR w lokalizacji alternatywnej) może zostać usprawiedliwiona faktem, że z jednej strony w Rumunii koszty tych wydatków są znacznie niższe niż we Włoszech, a z drugiej De Tomaso posiada już w Modenie grunt i część budynków niezbędnych dla projektu.
- (44) W znacznej mierze De Tomaso powinna postarać się o nowe maszyny i urządzenia, narzędzia, matryce oraz oprzyrządowanie dla dostawców zarówno w Cutro, jak i w lokalizacjach alternatywnych. Przy tych zakupach, których zazwyczaj dokonuje się za granicą, znaczne różnice w kosztach inwestycji (165 381 681 EUR w Cutro w porównaniu z 75 624 552 EUR w lokalizacji alternatywnej) można wyjaśnić jedynie faktem, że projekt w Cutro przewiduje znacznie wyższy poziom automatyzacji i silniejszą integrację pionową.
- (45) Komisja przeanalizowała dostępne informacje, aby upewnić się, czy różnice w kosztach są uzasadnione ze względu na specyficzne warunki poszczególnych lokalizacji i czy są zgodne z normami w zakresie porównywalności przewidzianymi dla AKK.
- (46) Komisja zwraca uwagę, że Włochy przypisują różnicę w kosztach między Cutro a Timisoarą przede wszystkim wyższym kosztom pracy (celem zmniejszenia liczby pracowników zaplanowano zwiększenie automatyzacji) oraz surowszym regulacjom prawnym dotyczącym aspektów socjalnych, bezpieczeństwa i środowiska (aby sprostać tym regulacjom, niezbędne są nowocześniejsze i bardziej złożone urządzenia). Różnica w kosztach między Cutro a Modeną wynika głównie z faktu, że robotnicy są mniej wykwalifikowani (aby wyrównać brak umiejętności manualnych, konieczne jest zwiększenie automatyzacji), a przy tym nie istnieje skonsolidowana sieć dostawców (co wymusza bardziej pionową strukturę).
- (47) Komisja dopuszcza, że powyższe czynniki mogą wpływać na wzrost kosztów inwestycji, ale nie uważa, aby mogły tłumaczyć tak znaczną rozbieżność w zestawianych kosztach.
- (48) Po pierwsze, w przypadku małego producenta jak De Tomaso, automatyzacja może przyczynić się tylko w stopniu ograniczonym do zmniejszenia zapotrzebowania na robotników. Zazwyczaj inwestowanie w automatyzację opłaca się jedynie przy dużej lub bardzo dużej produkcji. Istotnie, w porównaniu z rozwiązaniami alternatywnymi rozwiązanie Cutro z trudnościami pozwalałoby na zmniejszenie liczby robotników - według danych zawartych w AKK w roku 2009 w Cutro zatrudnionych byłoby 786 pracowników, podczas gdy w Modenie i Timisoarze łącznie 685 pracowników. Nawet biorąc pod uwagę wyraźniej zarysowaną strukturę pionową w Cutro (przekładającą się na większą liczbę pracowników do operacji wewnętrznych), jest oczywiste, że zwiększenie automatyzacji w niewielkim stopniu wpłynie na ograniczenie liczby personelu.

- (49) Po drugie, nawet jeśli prawdą jest, że we Włoszech regulacje prawne dotyczące aspektów socjalnych, bezpieczeństwa i środowiska są bardziej rygorystyczne niż w Rumunii, a zatem mogą wymagać większych nakładów, czynnika tego nie należy przeceniać. Decydując o inwestycjach średnio- i długoterminowych, producenci samochodów starają się nakreślić wizję rozwoju także z prawnego punktu widzenia nie ograniczając się do obowiązujących regulacji prawnych. W przypadku Rumunii dążenie do osiągnięcia standardów na poziomie Europy Zachodniej wydaje się rozsądne przy inwestycjach średnioterminowych, biorąc pod uwagę także prawdopodobne przystąpienie Rumunii do Unii Europejskiej.
- (50) Po trzecie, nie zawsze konieczne jest zwiększenie automatyzacji, aby wyrównać brak kwalifikacji robotników. W rzeczywistości często jest odwrotnie - do funkcjonowania i konserwacji zautomatyzowanych maszyn niezbędni są wysoko wykwalifikowani robotnicy, podczas gdy mniej wykwalifikowanym pracownikom łatwiej jest używać mniej skomplikowanych maszyn.
- (51) Ponadto prawdą jest, że brak skonsolidowanej sieci dostawców może prowadzić do większej integracji pionowej, a zatem do zwiększenia nakładów, ale każdą dodatkową inwestycję usprawiedliwioną takimi przyczynami należałoby łączyć bezpośrednio z brakiem dostawców, aktualnych lub planowanych, dla konkretnych operacji. Nie jest to częsta sytuacja w omawianym przypadku.
- (52) Przykładowo, w uwagach dotyczących decyzji o wszczęciu postępowania Włochy utrzymywały, iż zlecenie na zewnątrz lakierowania samochodów sportowych w Modenie nie pogłębiłoby sztucznie obciążenia Cutro. Na poparcie tej argumentacji Włochy przedstawiły szacunek kosztów operacyjnych i kosztów inwestycji niezbędnych do realizacji lakierowania w zakładzie w Modenie, wykazując, że AKK wskazuje, że zmiana ta ma bardzo niewielki wpływ i przyczynia się do zwiększenia obciążenia Cutro. Jednakże koszty inwestycji w laboratorium lakiernicze w Modenie, ze względu na niższy stopień automatyzacji, byłyby znacznie niższe niż te przewidziane dla Cutro (4,5 mln EUR w porównaniu z 6,3 mln). Wynika stąd, że wyższe koszty inwestycji w laboratorium lakiernicze w Cutro nie wynikają z braku skonsolidowanej sieci dostawców, lecz raczej są konsekwencją odmiennych decyzji technologicznych w lokalizacjach alternatywnych.
- (53) Podobne rozumowanie stosuje się do trasy testowej w Cutro. Nawet jeśli prawdą jest, iż w lokalizacji alternatywnej w Modenie De Tomaso mogłaby wziąć w leasing dostępne infrastruktury do testowania samochodów sportowych, takich infrastruktur zupełnie zabrakłoby dla modelu Simbir w Timisoarze. Istotnie, Włochy oświadczają, że model Simbir byłby testowany na zwykłych drogach położonych wokół rumuńskiego zakładu. Z kolei w Cutro przewidziana jest oddzielna inwestycja w specjalne trasy testowe dla modelu Simbir.
- (54) Komisja zauważa również, iż w rozpatrywanym przypadku nie można przytoczyć innych czynników, które usprawiedliwiałyby zwiększenie automatyzacji w różnych lokalizacjach. Inwestycje w automatyzację często umotywowane są dużą produkcją, a tak nie jest w wypadku De Tomaso, która produkowałaby niewiele zarówno w Cutro, jak i w lokalizacji alternatywnej. Analogicznie, w lokalizacjach alternatywnych poziom jakości byłby identyczny.
- (55) Powyższe aspekty skłoniły Komisję do stwierdzenia, że bardzo znaczące różnice w kosztach inwestycji między Cutro a lokalizacjami alternatywnymi można wytłumaczyć jedynie zasadniczo różnym charakterem porównywanych projektów. Konkluzję tę wspiera szczegółowy opis inwestycji dostarczony przez Włochy dla niektórych operacji.
- (56) Istotnie, najnowsze informacje wskazują, że projekt w Cutro to bardzo nowoczesny i w pełni zautomatyzowany system produkcji pomyślany dla dużej produkcji, podczas gdy projekt alternatywny oparty jest na koncepcji niskiej automatyzacji oraz niewielkiej produkcji. Przedstawione poniżej przykłady wskazują na odmienny charakter porównywanych projektów:
- a) dla celów montażu modelu Simbir w Cutro przewidziano zainwestowanie ponad 2 mln EUR w udoskonalone i w pełni zrobotyzowane stanowisko pracy do instalacji przedniej szyby. Zazwyczaj w konfrontacji z procesem ręcznej instalacji maszyna ta preferowana jest jedynie przy ogromnych ilościowo produkcjach, znacznie przewyższających 50 tys. sztuk przewidzianych w omawianym projekcie. Żadnej inwestycji tego typu nie zaplanowano w Timisoarze;
 - b) w ten sam sposób do montażu modelu Simbir w Cutro używano by robotów do instalacji tablicy rozdzielczej, montażu części przednich i dachu oraz siedzeń i drzwi. Żadnej maszyny tego typu nie przewidziano w Timisoarze.
 - c) na prasowanie i spawanie samochodów sportowych przewidziano w Cutro kosztowne stanowisko pracy do cięć laserowych, podczas gdy w Modenie nie przewidziano żadnej takiej inwestycji;
 - d) inwestycje w Cutro obejmują kosztowną i w pełni wyposażoną jednostkę metrologiczną z systemem pomiarowym opartym na współrzędnych zarówno dla nadwozia, jak i dla części składowych samochodu. Żadnej takiej inwestycji nie przewidziano w lokalizacji alternatywnej;
 - e) w Cutro przewidziane są bardzo złożone systemy kontroli jakości towarów na wejściu, co jest niezgodne z powszechnie przyjętą procedurą, w której odpowiedzialny za kontrolę jakości jest dostawca. Rozwiązanie alternatywne nie obejmuje tego aspektu;

- f) plany inwestycyjne w Cutro obejmują scentralizowany system informatyczny do monitorowania i diagnostyki linii montażowych. Podobnego systemu nie przewidziano w rozwiązaniu alternatywnym, choć końcowe produkty muszą być jakościowo na tym samym poziomie;
- g) rozwiązanie Cutro obejmuje inwestycje w stworzenie centrum kształcenia ustawicznego wyposażone w infrastruktury multimedialne dostępne również dla personelu i dostawców. Podobnego centrum nie przewidziano w rozwiązaniu alternatywnym;
- h) inwestycja w Cutro obejmuje stanowisko do testowania silników. Infrastruktura ta umożliwiłaby De Tomaso dokonywanie standardowych prób technicznych produkcji, dokonywanie udoskonaleń i prowadzenie działalności badawczo-rozwojowej na silnikach (benzynowych dla samochodów sportowych i diesel dla modelu Simbir) zakupionych u dostawców zewnętrznych i montowanych w samochodach w Cutro. W rozwiązaniu alternatywnym De Tomaso zlecałaby standardowe próby techniczne oraz dokonywanie udoskonaleń na zewnątrz - spółkom niezależnym (w Modenie) lub dostawcy silników (w Timisoarze), a ponadto nie przewiduje się działalności badawczo-rozwojowej.
- (57) Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Komisja stwierdza, że koszty inwestycji przewidziane w Cutro na zakup maszyn i urządzeń, narzędzi, matryc oraz oprzyrządowania dla dostawców są zbyt wysokie i nieporównywalne z kosztami inwestycji w przypadku rozwiązania alternatywnego. Na podstawie dostępnych informacji i przy pomocy zewnętrznego eksperta ds. sektora samochodowego Komisja oceniła, że obiektywne różnice między lokalizacjami alternatywnymi na poziomie istnienia sieci dostawców, kosztów pracy, regulacji prawnych i kwalifikacji robotników mogłyby usprawiedliwiać 25% obciążenie Cutro w stosunku do rozwiązania alternatywnego. W konsekwencji Komisja stwierdza, iż koszty inwestycji w maszyny i urządzenia, narzędzia, matryce oraz w oprzyrządowanie dla dostawców, które można w Cutro kwalifikować do pomocy, wynoszą 94 530 690 EUR ⁽⁹⁾ w przeciwieństwie do wskazanych przez Włochy 165 381 681 EUR.
- (58) W świetle powyższej oceny kosztów kwalifikujących się do pomocy Komisja zaznacza, że celem jej nie jest decydowanie o tym, jakie inwestycje mają a jakie nie zostać zrealizowane w Cutro, ale określenie, czy inwestycje, jakie De Tomaso zamierza przeprowadzić są na mocy wymagań dotyczących sektora samochodowego porównywalne do inwestycji, jakie zostałyby przeprowadzone w lokalizacjach alternatywnych, a zatem czy kwalifikują się do pomocy. Po drugie, Komisja zwraca uwagę, że nie miała możliwości przeprowadzenia bardziej szczegółowego porównania projektów alternatywnych, gdyż Włochy utrzymują, że jest to niewykonalne. Komisja musiała zatem bazować na informacjach, które zostały jej udostępnione.
- (59) Komisja stwierdza zatem, że łączna suma kosztów kwalifikujących się do pomocy na rzecz projektu wynosi 136 061 346 EUR ⁽¹⁰⁾ w wartości zaktualizowanej. W konsekwencji, aby obliczyć obciążenie regionalne Cutro, wzięto pod uwagę jedynie takie inwestycje. Modyfikacja ta doprowadziła do zmniejszenia obciążenia z 89 757 129 do 18 906 138 EUR ⁽¹¹⁾ w zakresie kosztów inwestycji oraz innych wydatków kwalifikujących się do pomocy.
- (60) Komisja przestudiowała również porównanie kosztów operacyjnych przeprowadzone przez Włochy w AKK z uwagami przekazanymi przez Włochy odnośnie wszczęcia postępowania. W kwestii zapotrzebowania na robotników, Komisja przyjmuje poprawki wprowadzone przez Włochy dotyczące liczby kadry kierowniczej oraz pracowników administracyjnych niezajmujących się produkcją ręczną w rozwiązaniu alternatywnym. Jednak Komisja zaznacza, że zwiększenie liczby pracowników, celem skalkulowania kosztów pracy, nie zostało poprawnie włączone do AKK. Faktycznie, w rozwiązaniu alternatywnym liczba pracowników wskazana w AKK wyniosłaby 642 w roku 2009, podczas gdy w dokumentacji dowodowej figuruje liczba 685. Komisja uważa za poprawną tę drugą liczbę i w konsekwencji dostosowała do niej AKK. Całkowite koszty pracy w rozwiązaniu alternatywnym zwiększają się zatem z 23 448 521 EUR do 28 526 739 EUR, a obciążenie dotyczące tego wydatku zmniejsza się o 5 078 218 EUR (62 658 707 EUR zamiast 67 736 925 EUR).
- (61) W odniesieniu do kosztów transportu za granicę Komisja przyjmuje poprawkę naniesioną przez Włochy, która zmniejsza do 745 269 EUR obciążenie związane z całością tych kosztów (początkowo władze włoskie wyliczyły 754 916 EUR).
- ⁽⁹⁾ (Inwestycje w maszyny i urządzenia, narzędzia, matryce oraz oprzyrządowanie dla dostawców w lokalizacji alternatywnej) x (1 + % obciążenia Cutro) = 75 624 552 [zob. pkt 46] x 1,25 = 94 530 690.
- ⁽¹⁰⁾ Koszty kwalifikujące się do pomocy obejmujące grunt, budynki i budowle (41 530 657) [zob. pkt 45] + koszty kwalifikujące do pomocy na obejmujące maszyny, urządzenia, narzędzia, matryce i oprzyrządowanie dla dostawców (94 530 690) [zob. pkt 59] = 136 061 346.
- ⁽¹¹⁾ Wyrównanie jakiegokolwiek obciążenia w zakresie kosztów inwestycyjnych obejmujących maszyny, urządzenia, narzędzia, matryce i oprzyrządowanie dla dostawców równa kosztom kwalifikującym się do pomocy obliczanym dla tych pozycji: (94 530 690) [zob. pkt 59] – koszty tych pozycji w lokalizacji alternatywnej (75 624 552) [zob. pkt 46] = 18 906 138.

- (62) Poprawki wprowadzone do analizy zawierają odmienne od zgłoszonych przez Włochy wyniki w zakresie kosztów/korzyści. Zmodyfikowana AKK wskazuje, że obciążenie netto Cutro wynosi 82 310 114 EUR⁽¹²⁾ według wartości z roku 2003 (w stosunku do zgłoszonej sumy 158 248 977 EUR). Wynika stąd, że obciążenie projektu wynosi 60,49%⁽¹³⁾ (w stosunku do zgłoszonych początkowo 76,48%).
- (63) Ponadto na podstawie ust. 2 pkt 3 lit. d) wymagań dotyczących sektora samochodowego, Komisja zbadała kwestię zmiany polegającej na zwiększeniu intensywności dopuszczalnej pomocy jako dodatkowego bodźca dla inwestora do zainwestowania w omawiany region. Jest sprawą oczywistą, że w następstwie inwestycji ogromnie zwiększą się zdolności produkcyjne De Tomaso, biorąc pod uwagę, że jej poziom produkcji jest aktualnie bardzo niski. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi sektora samochodowego wynikający z AKK „odsetek obciążenia regionalnego” zostaje zmniejszony o jeden punkt procentowy („znaczny” wpływ na konkurencję, dla projektu inwestycyjnego w regionie, do którego stosuje się art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu). Definitywny odsetek wynosi zatem 59,49% EDB i jest niższy od ustalonego lokalnie pułapu 50% EDN dla dużych przedsiębiorstw w Kalabrii (pułap, który dla omawianego projektu wynosi 73,83% EDB), a tym bardziej dla MŚP. Ponieważ w każdym razie „odsetek obciążenia regionalnego” dla projektu jest niższy niż ustalony pułap 73,83% EDB, nie jest już konieczne określenie, czy De Tomaso zalicza się do MŚP.

V. WNIOSKI

- (64) Komisja uznaje za zgodną ze wspólnym rynkiem pomoc regionalną jaką Włochy zamierzają przyznać De Tomaso na omawiany projekt, o ile nie przekroczy intensywności pomocy równej 59,49% EDB kosztów kwalifikujących się do pomocy. Komisja uważa, że koszty kwalifikujące się do pomocy dla omawianego projektu wynoszą 136 061 346 EUR według wartości z roku 2003 (stopa dyskontowa 5,06%). Komisja uznaje zatem za zgodną ze wspólnym rynkiem pomoc regionalną, jaką Włochy

zamierzają przyznać De Tomaso na omawiany projekt, o ile nie przekroczy sumy 80 949 501 EUR w EDB (według wartości z roku 2003, stopa dyskontowa w wysokości 5,06%).

- (65) Wszelka inna pomoc państwa na rzecz omawianych projektów inwestycyjnych jest niezgodna ze wspólnym rynkiem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, jaką Włochy zamierzają przyznać Società Consortile De Tomaso srl i UAZ Europa srl jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu do maksymalnej kwoty 80 949 501 EUR ekwiwalentu dotacji brutto według wartości z roku 2003 oraz przy zastosowaniu stopy dyskontowej w wysokości 5,06 %.

Artykuł 2

Wszelka dodatkowa pomoc państwa przekraczająca kwotę, o której mowa w art. 1, jaką Włochy przyznałyby Società Consortile De Tomaso srl i UAZ Europa srl na omawiany projekt będzie niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

⁽¹²⁾ 18 906 138 (koszty inwestycji [zob. pkt 61]) + 62 658 707 (koszty operacyjne [zob. pkt 62]) + 745 269 (koszty transportu [zob. pkt 63]) = 82 310 114.

⁽¹³⁾ $\frac{\text{Obciążenie netto (wkoszta)}}{\text{Inwestycja}} = \frac{82\,310\,114}{136\,061\,346} = 60,49\%$ [zob. pkt 61 nowe koszty inwestycji, z późniejszymi zmianami].

DECYZJA KOMISJI**z dnia 16 marca 2005 r.****w sprawie programu pomocy państwa C 8/2004 (ex NN 164/2003), który Włochy wprowadziły w życie na rzecz spółek aktualnie notowanych na giełdzie***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 591)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/261/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia swoich uwag zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. POSTĘPOWANIE

1. Dnia 2 października 2003 roku we Włoszech wszedł w życie, w drodze publikacji w Dzienniku Urzędowym Republiki Włoskiej nr 229 z dnia 2 października 2003 r., dekret z mocą ustawy nr 269 z dnia 30 września 2003 r., zawierający „Pilne rozporządzenia w zakresie rozwoju i poprawy działania finansów publicznych” („dekret 269/2003” – *Decreto-Legge* 269/2003). Art. 1, ust. 1, lit. d) oraz art. 11 ustawy-dekretu 269/2003 przewidują szczególne zachęty podatkowe dla spółek przyjętych do notowania na giełdzie w Unii Europejskiej w okresie pomiędzy 2 października 2003 roku a 31 grudnia 2004 roku. Art 1, ust. 1, lit. d) oraz art. 11 dekretu 269/2003 zostały następnie bez zmian przekształcone w ustawę na mocy ustawy nr 326 z dnia 24 listopada 2003 r. („ustawa 326/2003”), opublikowanej w Dzienniku Ustaw Republiki Włoch nr 274 z dnia 25 listopada 2003 roku.
2. W piśmie z dnia 22 października 2003 roku (D/56756) Komisja poprosiła władze Włoch o przedstawienie informacji na temat przedmiotowych zachęt oraz ich wejścia w życie celem sprawdzenia, czy mają one charakter

pomocy w rozumieniu art. 87 Traktatu. W tym samym piśmie Komisja przypomniała Włochom o obowiązku poinformowania Komisji, przed ich wprowadzeniem w życie, o wszelkich środkach stanowiących pomoc w rozumieniu art. 88, ust. 3 Traktatu.

3. W pismach z dnia 11 listopada 2003 roku (A/37737) oraz 26 listopada 2003 roku (A/38138) władze Włoch dostarczyły wymaganych informacji. Dnia 19 grudnia 2003 roku (D/58192) Komisja przypomniała ponownie Włochom o ich zobowiązaniach zgodnie z art. 88, ust. 3 Traktatu i poprosiła władze Włoch, aby poinformowały ewentualnych beneficjentów zachęt o konsekwencjach wynikających - na podstawie Traktatu i art. 14 rozporządzenia wykonawczego nr 659/1999 Rady z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽²⁾ – z ewentualnego potwierdzenia, iż zachęty stanowią nielegalną pomoc wprowadzoną w życie bez uprzedniej zgody Komisji.
4. Pismem z dnia 18 lutego 2004 roku (SG 2004 D/200644) Komisja poinformowała Włochy o swojej decyzji o wszczęciu postępowania wyszczególnionego w art. 88, ust. 2 Traktatu w zakresie zachęt podatkowych udzielonych przez Włochy na rzecz spółek aktualnie notowanych na giełdzie.
5. W piśmie z dnia 22 kwietnia 2004 r. (A/32918) władze Włoch przedstawiły swoje uwagi.
6. Decyzja Komisji dotycząca wszczęcia procedury formalnego dochodzenia została opublikowana dnia 3 września 2004 roku w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, prosząc zainteresowanych o przedstawienie uwag ⁽³⁾.
7. Dnia 16 oraz 27 września 2004 r. odbyły się dwa spotkania ad hoc pomiędzy przedstawicielami Komisji oraz włoskiej administracji podatkowej celem zbadania niektórych aspektów środka pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 3.9.2004, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽³⁾ Por. nota 1.

8. Faksem z dnia 4 października 2004 roku (A/37459) Borsa Italiana SpA (Giełda Włoska SA) dostarczyła swoje uwagi. Pismem z dnia 28 października 2004 roku (D/57697) Komisja przekazała przedmiotowe uwagi władzom Włoch. Pismem z dnia 2 grudnia 2004 roku (A/39473) władze Włoch przedstawiły komentarz do przekazanych uwag.

II. OPIS 2004 ŚRODKA

9. Środek pomocy przewiduje dwa rodzaje zachęt podatkowych dotyczących notowania na giełdzie spółek podlegających włoskiemu podatkowi od spółek.

10. W rozumieniu art. 11 dekretu 269/2003 spółki, których akcje dopuszczono do notowań giełdowych w jednym z Państw Członkowskich Unii Europejskiej w okresie od 2 października 2003 roku do 31 grudnia 2004 roku, mogą przez trzy lata korzystać z obniżonej do 20% stawki podatku dochodowego (normalna stawka podatku w roku 2003 wynosiła 35%, zaś w roku 2004 - 33%). Taka „zachęta za notowanie na giełdzie” stosowana jest tylko wówczas, gdy spółki dopuszczone do notowania zwiększają własny majątek netto w wysokości nie mniejszej niż 15% w następstwie wstępnej oferty publicznej (IPO) swoich akcji oraz pod warunkiem, że spółki korzystające nie były wcześniej notowane na europejskiej giełdzie papierów wartościowych. Maksymalna kwota dochodu podlegającego obniżonej stawce wynosi 30 mln euro rocznie i w konsekwencji pomoc może wynosić maksymalnie 4,5 mln euro ($35 - 20\% = 15\%$ od 30 mln) w 2003 roku, podczas gdy w 2004 roku nie może ona przekraczać 3,9 mln ($33 - 20\% = 13\%$ od 30 mln).

11. Jeśli spółka notowana na giełdzie w ww. okresie zostanie następnie z niej wykluczona, wówczas zachęta stosowana jest jedynie w stosunku do okresu lub okresów, w których spółka była rzeczywiście notowana na giełdzie. Zachęta utrzymywana jest na tych samych zasadach, jeśli spółka jest następnie notowana na innej europejskiej giełdzie papierów wartościowych, co pozwala na poziom ochrony inwestorów równorzędny z poziomem zapewnionym przez włoską giełdę papierów wartościowych.

12. Dla spółek dopuszczonych do notowania, które spełniają warunki postawione w art. 11 dekretu 269/2003, art. 1 ust. 1 lit. d) ustawy-dekretu 269/2003 przewiduje wyłączenie z dochodu do opodatkowania kwoty równej kosztom związanym z notowaniem poniesionym przez IPO w 2004 roku. Takie wyłączenie z dochodu do opodatkowania dodaje się do normalnego odliczenia

poniesionych kosztów, które dla celów podatkowych traktowane są tak, jak wszelkie pozostałe koszty spółki. Koszty poniesione tytułem transakcji w zakresie IPO zawierają w szczególności koszty na szczegółowe badanie spółki (badanie „due diligence”), koszty konsultacji zewnętrznych oraz ustawowe koszty transakcji, które dla włoskiej giełdy papierów wartościowych wynoszą od 3,5 % do 7 % kwoty wynegocjowanej w związku z operacją notowania. Aby korzystać z takiego wyłączenia z dochodu do opodatkowania, spółki muszą otrzymać od zewnętrznego biegłego rewidenta poświadczenie rzeczywiste poniesionych kosztów.

13. Wyłączenie z dochodu do opodatkowania przewidziane w art. 1 ust. 1 lit. d) dekretu 269/2003 ma efekt obniżający rzeczywiste zobowiązanie finansowe w roku 2004, gdyż wysokość podatku do zapłaty obniża się o kwotę wynoszącą 33 % (lub równą stawce podatku dochodowego od spółek za rok 2004, podczas gdy pomija się stawkę nominalną obniżoną do 20 % stosowaną na skutek ww. stawki od notowań) kwoty dopuszczalnych kosztów poniesionych tytułem notowania. We włoskim systemie przedterminowej płatności podatku od spółek, spółki korzystające wpłacają w dwóch ratach należny podatek w 2004 roku na podstawie wyceny podatków do zapłaty za 2004 rok biorąc pod uwagę obniżenie przewidywane przez przedmiotowy program. Celem uniknięcia sytuacji, w której korzyść stosuje się również dla zaliczek na podatek za 2005 rok (tak stałoby się gdyby zaliczki były ustalane na podstawie obniżonych podatków zapłaconych w 2004 roku), art. 1 ust. 1 lit. d) dekretu 269/2003 przewiduje, iż zaliczka na podatek za 2005 rok będzie obliczana na podstawie podatku należnego za 2004 rok bez przedmiotowego zysku podatkowego.

14. Obydwie zachęty przewidziane odpowiednio w art. 1 ust. 1 lit. d) dekretu 269/2003 oraz art. 11 dekretu 269/2003 posiadają więc różne limity czasowe. Podczas gdy zachęta powstała przez wyłączenie z dochodu do opodatkowania stosuje się tylko w roku 2004, to zachęta za notowanie na giełdzie stosuje się począwszy od daty przyjęcia do notowania oraz przez okres 3 lat. Władze Włoch potwierdziły, iż zachęty nie mają wpływu na zaliczkę na poczet podatku należnego za 2003 rok, lecz są dostępne jedynie w 2004 roku oraz w odniesieniu do art. 11 dekretu 269/2003, w trzech latach następujących po notowaniu.

15. W chwili przedstawienia dekretu ustanawiającego zachęty podatkowe, rząd Włoch oszacował, iż środek pomocy dotyczy 10 potencjalnych beneficjentów w 2003 roku i 25 w 2004 roku, ustalając negatywne oddziaływanie na wpływy w wysokości 7,2 mln euro w 2003 roku i 27,7 mln euro w 2004 roku. Nie dostarczono żadnej wyceny za 2 kolejne lata obowiązywania środka pomocy.

III. PRZYCZYNY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

16. Wszczynając formalne postępowanie Komisja uważała, że środek pomocy odpowiadał wszystkim kryteriom, aby mógł być uważany za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. W szczególności Komisja wykazała, iż środek pomocy daje dwa rodzaje korzyści ekonomicznych. Przede wszystkim wprowadza na korzyść spółek przyjętych do notowania na giełdzie papierów wartościowych obniżoną stawkę podatku dochodowego od spółek w wysokości 20% zwiększając w ten sposób przez okres trzech lat dochód netto spółek od wszelkiej działalności gospodarczej. Dzięki obniżeniu nominalnej stawki przedsiębiorstwa korzystają z obniżenia należnych podatków za rok, w którym ma miejsce przyjęcie do notowania, oraz w okresie kolejnych dwóch lat. Ponadto program poprzez wyłączenie z dochodu do opodatkowania kwoty równej wydatkom poniesionym na IPO, obniża dochód do opodatkowania w okresie podatkowym, w którym odbywa się operacja przyjęcia do notowania. Takie obniżki przekładają się na zastosowanie niższej rzeczywistej stawki podatkowej za 2004 rok.
17. Komisja zaobserwowała, iż ww. zachęty wydają się sprzyjać niektórym przedsiębiorstwom. W szczególności podkreśliła ona, iż przedmiotowe zachęty podatkowe posiadają cechy sprzyjające przedsiębiorstwom z siedzibą we Włoszech. Spółka zagraniczna działająca we Włoszech posiadająca tamże stałą siedzibę, lub inną siedzibę w formie agencji lub filii w rozumieniu ust. 43 Traktatu, korzysta z obniżenia stawki rzeczywistej jedynie w części jej działalności dającej się przypisać do tych włoskich siedzib; ale takie rozróżnienie, mimo iż jest usprawiedliwione pod względem podatkowym na podstawie terytorialnej logiki systemu podatkowego, nie jest dopuszczalne, kiedy chodzi o środek pomocy, gdyż stawia spółki zagraniczne działające we Włoszech w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej w stosunku do spółek włoskich.
18. Komisja zaobserwowała również, iż mimo że korzyści z programu są formalnie dostępne dla wszystkich dopuszczonych do notowania na giełdzie europejskiej, a zatem program pozornie nie różnicuje spółek dopuszczonych do notowania we Włoszech i tych dopuszczonych do notowania na giełdzie papierów wartościowych w innym Państwie; w rzeczywistości jednak sprzyja on jedynie spółkom, które są dopuszczone do notowania po raz pierwszy we wskazanym krótkim okresie. W związku z tym Komisja podkreśliła, iż przepisy regulujące dopuszczenie do notowania podają serię rygorystycznych warunków, w szczególności udowodnienie stabilności sytuacji majątkowej i finansowej odpowiednio popartej bilansem oraz opinią biegłego rewidenta. Spółki, które wnioskuje o dopuszczenie do notowania, muszą przyjąć formę spółki akcyjnej, aby była zapewniona całkowita przenaszalność akcji i muszą one spełnić pewne minimalne wymagania w zakresie kapitalizacji. Według Komisji terminy ustalone w programie wyłączają

w rzeczywistości wielu potencjalnych beneficjentów z przedmiotowych korzyści.

19. W decyzji wszczynającej postępowanie Komisja podkreśliła, iż środek pomocy obejmuje wykorzystanie środków państwowych poprzez rezygnację z wpływów podatkowych oraz że mógłby zakłócić konkurencję pomiędzy przedsiębiorstwami oraz handel na wspólnym rynku ze względu na fakt, iż beneficjenci, będąc spółkami notowanymi, działają na rynkach charakteryzujących się silną dynamiką konkurencyjną i na których odbywa się wewnątrzwspólnotowa wymiana handlowa.
20. Komisja stwierdziła, iż selektywny charakter przedmiotowych zachęt podatkowych nie wydaje się być usprawiedliwiony naturą lub ogólną strukturą włoskiego systemu podatkowego i że program nie wydaje się przeznaczony do skompensowania ewentualnych poniesionych kosztów, gdyż wysokość pomocy nie jest porównywana ze szczególnymi kosztami poniesionymi tytułem przyjęcia do notowania. Ponadto nie wydawało się możliwe do zastosowania żadne z odstępstw, o których mowa w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu.

IV. UWAGI WŁOCH ORAZ STRON ZAINTERESOWANYCH

21. Władze Włoch oraz Borsa Italiana SpA, jedyna strona trzecia składająca uwagi, przedstawiły przede wszystkim trzy zastrzeżenia.
22. Przede wszystkim władze Włoch oraz Borsa Italiana SpA uważają, iż program musi być oceniany jako ogólny środek pomocy polityki podatkowej skierowany na popieranie notowania spółek włoskich, przeciwdziałanie negatywnemu trendowi odnotowanemu w poprzednich latach oraz umocnienie kapitalizacji i konkurencyjności na rynkach światowych; program sam w sobie nie wchodzi w zakres kontroli pomocy państwa.
23. Poza tym program nie wpływa na konkurencję, gdyż jakkolwiek spółka mogłaby korzystać z zachęty uzyskując przyjęcie do notowania na jednej z europejskich giełd papierów wartościowych. Program stosuje się ogólnie do wszystkich sektorów gospodarczych oraz do wszystkich gałęzi przemysłu; chodzi więc o nieselektywny środek pomocy.

24. W końcu program nie wpływa na konkurencję, albowiem jego czas trwania oraz dotacja budżetowa są ograniczone oraz również spółki zagraniczne są dopuszczone do korzystania z przedmiotowych zachęt.

V. OCENA ŚRODKA POMOCY

Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu

25. Rozpatrzywszy uwagi przedstawione przez władze Włoch, Komisja potwierdza stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 18 lutego 2004 roku, formalnie wszytnajającym postępowanie, zgodnie z którym przedmiotowy program stanowi pomoc państwa ze względu na fakt, iż odpowiada kryteriom art. 87 ust. 1 Traktatu.

Korzyści selektywne

26. Komisja uważa, iż przedmiotowy środek pomocy proponuje widoczne korzyści selektywne, gdyż odstępuje od normalnego funkcjonowania systemu podatkowego i sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub niektórym produktom, stanowiąc szczególnie program, z którego mogą korzystać tylko spółki będące w stanie uzyskać przyjęcie do notowania w terminie przewidzianym w programie, wyłączając w związku z tym przedsiębiorstwa już notowane oraz przedsiębiorstwa nie spełniające warunków niezbędnych do notowania, a także przedsiębiorstwa, które zdecydowały się nie starać o notowanie w tym okresie.
27. Argument Włoch, że program stanowi środek pomocy polityki podatkowej nie wchodzący w zakres przepisów dotyczących pomocy państwa, nie może być przyjęty, a odstąpienie od normalnego programu podatkowego nie jest uzasadnione naturą włoskiego systemu podatkowego, gdyż nie odpowiada żadnemu znaczącemu rozróżnieniu, z podatkowego punktu widzenia, pomiędzy sytuacją spółek notowanych w stosunku do tych nie notowanych na giełdzie. W szczególności program przewiduje obniżenie stawki podatku obciążającego przyszłe zyski beneficjentów i dlatego nie można uważać, że jest proporcjonalny, gdyż zyski te nie mają żadnego związku z faktem, że beneficjenci zostali przyjęci do notowania, ze strukturą ich kapitału i z innymi cechami związanymi z notowaniem giełdowym. Ponadto program nie jest uzasadniony nawet na podstawie jego szczególnych celów, ponieważ jego krótki okres trwania powoduje, iż jest niedostępny dla wielu potencjalnych beneficjentów.

28. Analogicznie, wyłączenie z dochodu do opodatkowania stanowi również zachętę nadzwyczajną, gdyż dodaje się do normalnego odliczenia kosztów. Mimo iż podobny środek pomocy mógłby potencjalnie być uważany za

uzasadniony przez szczególny cel programu na podstawie orzecznictwa Trybunału ⁽⁴⁾, Komisja podkreśla, iż krótki czas trwania środka pomocy jest sprzeczny ze szczególnym celem popierania notowania spółek, gdyż w rzeczywistości wyłącza wielu potencjalnych beneficjentów.

29. Jeśli chodzi o zastrzeżenie, zgodnie z którym program nie daje szczególnej korzyści, nie może mieć więc skutku zakłócającego konkurencję i handel wspólnotowy, gdyż sprzyja przedsiębiorstwom podległym różnym ustawodawstwom podatkowym, Komisja przywołuje właściwe orzecznictwo Trybunału ⁽⁵⁾ potwierdzające, iż stanowiący odstępstwo podatkowy środek pomocy nieuzasadniony przez naturę systemu podatkowego lub szczególną naturę środka pomocy może stanowić pomoc państwa.

30. Komisja podkreśla, iż w innym orzeczeniu ⁽⁶⁾ Trybunał potwierdził ocenę Komisji, zgodnie z którą krajowy środek podatkowy, choć formalnie natury ogólnej, był pomocą, gdyż w rzeczywistości sprzyjał ściśle określonym sektorom przemysłu krajowego. W badanym przypadku Komisja uważa, iż zachęta podatkowa przydzielona w odstępstwie od normalnego postępowania podatkowego na rzecz wszystkich przedsiębiorstw podlegających opodatkowaniu we Włoszech, które przystępują do notowania na giełdzie, ma znaczące skutki dla przedsiębiorstw o pewnych rozmiarach i może zakłócać konkurencję umacniając pozycję konkurencyjną tych przedsiębiorstw w stosunku do konkurencji nie zarejestrowanej we Włoszech. Poza tym, ponieważ pomocy udziela się poprzez system podatkowy, sprzyja ona przede wszystkim włoskim przedsiębiorstwom, ponieważ o ile dla włoskich przedsiębiorstw niższe opodatkowanie stosuje się do zysków osiągniętych na skalę światową, przedsiębiorstwa zagraniczne mogą korzystać z niego tylko w odniesieniu do zysków osiągniętych we Włoszech i pod tym względem znajdują się w niekorzystnej pozycji. Taka różnica postępowania może być uzasadniana przez naturę systemu podatkowego, ale w danym przypadku uzasadnienie to jest niemożliwe, gdyż program stanowi zachętę nadzwyczajną nieuzasadnioną w zakresie normalnego działania systemu podatkowego.

31. W odniesieniu do ograniczonego okresu trwania programu Włochy twierdzą, iż ograniczenie liczby potencjalnych beneficjentów (tylko spółki przyjęte do notowania do dnia 31 grudnia 2004 r.) narzucone jest ograniczeniami budżetowymi. Potwierdza to wniosek, iż wpływ środka pomocy na konkurencję jest

⁽⁴⁾ Sprawa C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, Zb. Orz. 2001, str. I-8365.

⁽⁵⁾ Sprawa 173/73, *Włochy/Komisja*, Zb. Orz. 1974, str. I-03671..

⁽⁶⁾ Sprawa 203/82, *Włochy/Komisja*, Zb. Orz. 1983, str. 2525.

ograniczony. Komisja uważa, iż ograniczona dotacja z budżetu przewidziana na zachętę nie wyklucza ani natury subwencyjnej tej ostatniej, ani wynikającego z niej zniekształcenia konkurencji. Program powoduje zmianę (poprzez procedury podatkowe) pozycji konkurencyjnej pewnych przedsiębiorstw działających w sektorach otwartych na międzynarodową konkurencję i dlatego stanowi pomoc mogącą zakłócić konkurencję.

32. Komisja stwierdza zatem, iż środek pomocy daje beneficjentom określone korzyści podatkowe obniżając koszty, które muszą oni ponosić w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej.

Zasoby państwowe

33. Komisja uważa, iż przedmiotowe korzyści są udzielone przez Państwo lub poprzez zasoby państwowe. Ponieważ Włochy nie zgłosiły sprzeciwu, Komisja potwierdza ocenę wyrażoną w chwili wszczęcia procedury formalnego postępowania, zgodnie z którą korzyść pochodzi od Państwa, gdyż polega na rezygnacji z wpływów podatkowych otrzymywanych przez Skarb Państwa.

Wpływ na konkurencję i wymianę handlową

34. Wziąwszy pod uwagę skutki środka pomocy, Komisja potwierdza ocenę wyrażoną w chwili wszczęcia procedury postępowania formalnego, według której środek pomocy może zakłócać konkurencję pomiędzy przedsiębiorstwami oraz wymianę handlową pomiędzy Państwami Członkowskimi, gdyż beneficjenci mogą działać na rynkach międzynarodowych i prowadzić działalność handlową i gospodarczą na rynkach charakteryzujących się silną konkurencją. Według orzecznictwa Trybunału⁽⁷⁾, aby środek pomocy zakłócił konkurencję wystarczy, żeby odbiorca pomocy znajdował się na konkurencyjnej pozycji wobec innych przedsiębiorstw działających na rynkach otwartych na konkurencję.
35. Spółki wnioskujące o przyjęcie do notowania na giełdzie papierów wartościowych dążą do osiągnięcia znaczących celów finansowych, między innymi do a) wzrostu i zróżnicowania źródeł finansowania zakupu aktywów i akcji; b) zwiększenia własnej zdolności finansowej z uwzględnieniem posiadaczy dłużnych papierów wartościowych, dostawców i pozostałych wierzycieli przyjmujących

akcje jako gwarancję kredytu; c) otrzymanie rynkowej oceny spółki, co ułatwia w każdym momencie operacje fuzji i nabywania. Udzielając nadzwyczajnej zachęty podatkowej spółkom decydującym się na notowanie na giełdzie, środek pomocy umacnia pozycję konkurencyjną oraz zdolności finansowe tych spółek w stosunku do konkurencji. Zważywszy że powyższe skutki mogą sprzyjać włoskim beneficjentom działającym na rynkach, na których mają miejsce wymiany wewnątrzwspólnotowe, Komisja uważa, również z tego powodu, iż program wpływa na wymianę handlową i zakłóca konkurencję.

36. Ponadto Komisja zauważa, iż na dzień 31 grudnia 2004 roku dziesięć spółek zostało przyjętych do notowania na włoskich giełdach papierów wartościowych (wzrost o 100% w stosunku do poprzedniego roku)⁽⁸⁾. Projekt przyznaje spółkom przyjętym do notowania prawo do korzyści podatkowych proporcjonalnych do ich przyszłych zysków. Spółki przyjęte do notowania na włoskich giełdach należą do różnych sektorów, począwszy od rzemieślniczego, skończywszy na usługach użyteczności publicznej, które są otwarte na międzynarodową konkurencję. Ani władze Włoch, ani zainteresowane osoby trzecie nie przedstawiły argumentów, według których, ze względu na niektóre szczególne cechy beneficjentów, udzielone korzyści nie mogą wpływać na konkurencję i handel wspólnotowy. Na podstawie prognoz opartych na zyskach osiągniętych przez beneficjentów w trzech latach poprzedzających ich przyjęcie do notowania Komisja obliczyła, iż każda ze spółek będzie mogła korzystać ze znaczącej redukcji podatków. Z obliczeń Komisji wynika na przykład, iż redukcja podatków, z jakiej mógłby skorzystać jeden z tych beneficjentów w okresie 2004-2007, wynosiłaby potencjalnie 75 mln euro. Ponadto w wyniku wyżej opisanego klauzuli ograniczającej zachętę wyszczególnioną w art. 11 dekretu DL 269/2003, korzyść nie mogłaby przekroczyć 11,7 milionów euro w okresie trzech lat. Argumenty przedstawione przez Włochy w żadnym wypadku nie pozwalają na podsumowanie, iż korzyści udzielone pojedynczym beneficjentom mogą zmieścić się w granicach pomocy *de minimis*.

37. Komisja podsumowuje, iż spowodowane programem zniekształcenie konkurencji w różnych sektorach, w obrębie których działają beneficjenci, jest znacząca zważywszy, iż mają oni często przeważającą pozycję w odpowiednich sektorach we Włoszech, co usprawiedliwia negatywną ocenę programu.

⁽⁷⁾ Por. Sprawa T-214/95 Het Vlaamse Gewest/Komisja, Zb. Orz. 1998, str. II-717.

⁽⁸⁾ Dotyczy następujących spółek: 1) TREVISAN SpA, urządzenia do lakiernictwa przemysłowego; 2) ISAGRO SpA, produkty farmaceutyczne; 3) DIGITAL MULTIMEDIA TECHNOLOGIES (DMT) SpA, media; 4) TERNA SpA, usługi użytku publicznego (elektryczność); 5) PROCOMAC SpA, urządzenia do butelkowania; 6) AZIMUT HOLDING SpA, usługi finansowe; 7) GREENVISION AMBIENTE SpA, usługi; 8) PANARIAGROUP SpA, ceramika; 9) RGI SpA, aplikacje informatyczne; 10) GEOX SpA, odzież.

Legalność programu w stosunku do obowiązku zgłoszenia

38. Władze Włoch wprowadziły w życie program bez uprzedniego zgłoszenia Komisji, nie przestrzegając zatem obowiązku przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu. Środek pomocy posiada charakter pomocy bezprawnej, gdyż jest pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu i został wprowadzony w życie bez uprzedniej akceptacji Komisji.

Zgodność ze wspólnym rynkiem

39. Przedmiotowe działanie stanowi pomoc państwa na podstawie art. 87 ust. 1 Traktatu, dlatego jego zgodność ze wspólnym rynkiem należy ocenić w rozumieniu wyjątków przewidzianych w art. 87 ust. 2 i art. 87 ust. 3 Traktatu.
40. Władze Włoch nie zakwestionowały wyraźnie oceny Komisji przedstawionej w piśmie z dnia 18 lutego 2004 r. dotyczącym formalnego wszczęcia dochodzenia, zgodnie z którym nie można zastosować w tym przypadku żadnych wyjątków wyszczególnionych w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu, na podstawie których pomoc państwa może zostać uważana za zgodną ze wspólnym rynkiem, a Komisja nie napotkała nowych elementów podważających taki wniosek.
41. W tym przypadku korzyści albo nie są związane z żadnymi kosztami, albo są związane z kosztami niekwalifikowanymi do pomocy zgodnie z rozporządzeniami zwalniającymi według kategorii lub wytycznymi unijnymi.
42. Odstępstwa przewidziane w art. 87 ust. 2 Traktatu, dotyczące pomocy o charakterze społecznym związanej z pojedynczymi konsumentami, pomocy przeznaczonej na naprawę szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub przez inne wydarzenia nadzwyczajne oraz pomocy udzielonej gospodarce określonych regionów Republiki Federalnej Niemiec, nie mają w tym przypadku zastosowania.
43. Nie ma zastosowania również odstępstwo wyszczególnione w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu, przewidujące dopuszczalność pomocy przeznaczonej na promocję rozwoju gospodarczego regionów, w których poziom życia jest nadzwyczaj niski lub w których bezrobocie jest skrajnie wysokie, ponieważ środek pomocy stosuje się na całym terytorium Włoch, a nie tylko w regionach wyszczególnionych w art. 87 ust. 3 lit. a). Ostatecznie program nie wydaje się przyczyniać w żaden sposób do rozwoju wymienionych regionów.

44. Ponadto program nie może być uważany za projekt ważny dla wspólnego interesu europejskiego, ani nie jest przeznaczony na przeciwdziałanie poważnemu zakłóceniu gospodarki Włoch w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu. Nie dąży on do promowania kultury i zachowania dziedzictwa w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu.
45. Program należy ocenić w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu. Artykuł ten stanowi, iż pomoc przeznaczona do wspomagania pewnych działań lub pewnych regionów gospodarczych może być dopuszczona pod warunkiem, iż nie zmieni warunków wymiany handlowej w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem. Zachęty podatkowe przyznawane przez program nie są powiązane ze szczególnymi inwestycjami, projektami czy tworzeniem miejsc pracy. Stanowią one obniżenie zobowiązań, które zainteresowane przedsiębiorstwa musiałyby ponieść w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej i dlatego muszą być uważane za pomoc operacyjną, która nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

VI. WNIOSKI

46. Komisja stwierdza, iż zachęty podatkowe przyznane na mocy przedmiotowego środka pomocy stanowią pomoc operacyjną, do której nie można zastosować żadnych odstępstw od ogólnego zakazu obowiązującego dla takiej pomocy i że jest ona niezgodna ze wspólnym rynkiem. Ponadto Komisja uważa, iż Włochy bezprawnie wprowadziły w życie przedmiotowy środek pomocy.
47. Stwierdzenie udzielonej bezprawnie i niezgodnej ze wspólnym rynkiem pomocy państwa nakazuje odzyskanie pomocy od beneficjentów. Dzięki odzyskaniu pomocy przywrócony zostanie, na ile będzie to możliwe, stan konkurencyjności jaki miał miejsce przed udzieloną pomocą.
48. Mimo iż postępowanie zostało zamknięte tuż po zakończeniu pierwszego okresu podatkowego, w którym program był stosowany, a zatem zanim miał być wpłacony należny podatek od większości beneficjentów, Komisja nie może wykluczyć, iż niektóre przedsiębiorstwa skorzystały już z pomocy, jak na przykład z niższych zaliczek na podatek odnoszący się do odpowiednich okresów podatkowych.
49. Ponadto Komisja zauważa, iż w wyniku wszczęcia procedury formalnego dochodzenia władze Włoch publicznie uprzedziły potencjalnych beneficjentów programu o możliwych konsekwencjach wynikających z kontroli ze strony Komisji i uznania, że przedmiotowy środek stanowi pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem. Komisja uważa jednak, iż należy odzyskać pomoc ewentualnie już udostępnioną beneficjentom.

50. W związku z powyższym Komisja musi poprosić Włochy o wnioskowanie w ciągu dwóch miesięcy od notyfikacji niniejszej decyzji do potencjalnych beneficjentów programu o zwrot pomocy wraz z odsetkami naliczonymi zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽⁹⁾. Jeśli pomoc została już przydzielona w formie obniżenia kwoty należnych podatków za bieżący rok podatkowy, Włochy muszą pobrać cały należny podatek w momencie ostatniej wpłaty za rok 2004. W każdym razie całkowite odzyskanie musi nastąpić do końca pierwszego okresu podatkowego następującego po dacie notyfikacji niniejszej decyzji.
51. Komisja musi monitorować Włochy, aby dostarczyły niezbędnych informacji tworząc listę beneficjentów i wyszczególniając dokładnie przewidziane środki oraz już przyjęte środki celem natychmiastowego i rzeczywistego odzyskania nielegalnej pomocy państwa. Komisja powinna również zażądać od Włoch przedstawienia w ciągu dwóch miesięcy od notyfikacji niniejszej decyzji wszystkich dokumentów udowadniających wszczęcie postępowania związanego z odzyskaniem nielegalnej pomocy od beneficjentów.
52. Niniejsza decyzja dotyczy programu w obecnej postaci i należy ją wykonać niezwłocznie również w kwestii odzyskania pomocy udzielonej w ramach programu. Nie uchybia ona jednak możliwości, iż całość lub część pomocy przyznanej w indywidualnych przypadkach, zostanie uznana za zgodną, w szczególności w rozumieniu art. 5 lit. b) rozporządzenia zwalniającego według kategorii w zakresie pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ

Artykuł 1

Program pomocy państwa udzielanej w formie zachęt podatkowych na rzecz spółek dopuszczonych do notowania na europejskich giełdach, przewidzianej w art. 1 ust. 1 lit. d) oraz art. 11 dekretu z mocą ustawy nr 269 z dnia 30 września 2003 roku, który Włochy wprowadziły w życie, jest niezgodny ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

Włochy znoszą pomoc wyszczególnioną w art. 1 ze skutkiem od roku podatkowego, w którym przypada data notyfikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Włochy podejmują wszelkie niezbędne czynności w zakresie odzyskania od beneficjentów wyszczególnionej w art. 1 pomocy, udzielonej im nielegalnie.
2. Odzyskanie następuje bezzwłocznie i zgodnie z procedurami prawa krajowego pod warunkiem, że zezwalają one na bezzwłoczne i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji.
3. Odzyskanie zostaje przeprowadzone jak najszybciej. W szczególności jeśli pomoc została już przydzielona w formie obniżenia kwoty należnych podatków w trakcie bieżącego roku podatkowego, Włochy muszą odzyskać cały należny podatek w momencie ostatniej wpłaty przewidzianej za 2004 rok. We wszystkich pozostałych przypadkach Włochy odzyskują należny podatek najpóźniej do końca okresu podatkowego, w którym przypada data notyfikacji niniejszej decyzji.
4. Pomoc do odzyskania zawiera odsetki naliczane od daty udzielenia beneficjentom pomocy aż do daty faktycznego odzyskania.
5. Odsetki są naliczane zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (WE) nr 794/2004.
6. W ciągu 2 miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Włochy nakazują wszystkim beneficjentom pomocy wyszczególnionej w art. 1 zwrot nielegalnej pomocy wraz z odsetkami.

Artykuł 4

W ciągu 2 miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Włochy informują Komisję o działaniach podjętych w celu dostosowania się do niej. Informacje te przesyłane są w formie kwestionariusza stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej decyzji. Włochy przedstawiają w tym samym terminie wszelkie dokumenty potwierdzające wszczęcie postępowania dotyczącego odzyskania od beneficjentów nielegalnej pomocy.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

⁽⁹⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

Informacje dotyczące wykonania decyzji Komisji z dnia 16.03.2005 w sprawie programu pomocy państwa C8/2004 (poprzedni NN164/2003) który Włochy wprowadziły w życie na rzecz spółek aktualnie notowanych na giełdzie**1. Liczba beneficjentów i całkowita suma pomocy do odzyskania**

- 1.1 Wskazać szczegółowo w jaki sposób zostanie obliczona wysokość pomocy do odzyskania od poszczególnych beneficjentów
- kapitał
 - odsetki
- 1.2 Jaka jest całkowita kwota do odzyskania nielegalnej pomocy udzielonej na podstawie programu (ekwiwalent subwencji brutto; ceny...)
- 1.3 Ilu jest ogółem beneficjentów, od których należy odzyskać pomoc nielegalnie udzieloną w zakresie niniejszego programu.

2. Przewidziane działania i działania już podjęte celem odzyskania pomocy

- 2.1 Należy szczegółowo wskazać jakie działania zostały przewidziane i jakie już zostały podjęte celem bezzwłocznego i skutecznego odzyskania pomocy. Należy wyszczególnić podstawę prawną ww. działań.
- 2.2 W jakim terminie odzyskiwanie zostanie zakończone?

3. Informacje dotyczące poszczególnych beneficjentów

W załączonej tabeli należy podać dane dotyczące każdego beneficjenta, od którego należy odzyskać pomoc przydzieloną nielegalnie w zakresie programu.

Tożsamość beneficjenta	Wysokość pomocy udzielonej bezprawnie (*) waluta: ...	Kwoty zwrócone (°) waluta: ...

(*) Wysokość pomocy udostępnionej beneficjentowi (ekwiwalent subwencji brutto; ceny...)

(°) Kwoty zwrócone brutto (włączając odsetki).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 21 września 2005 r.****w sprawie pomocy państwa nr C 5/2004 (ex N 609/2003), którą Niemcy zamierzają przyznać na rzecz Kronoply***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3497)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/262/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(4) Niemcy przedstawiły uwagi w piśmie z dnia 19 marca 2004 r. (A/32003).

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

(5) W piśmie z dnia 24 maja 2004 r. (A/33878) spółka Luther Menold Rechtsanwalts-gesellschaft mbH przedstawiła uwagi w imieniu spółki Kronoply, które przekazano Niemcom dnia 19 listopada 2004 r. (D/58277).

uwzględniając porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

2. OPIS POMOCY**2.1. Pierwsze zgłoszenie N 813/2000**po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przytoczonymi artykułami ⁽¹⁾ i uwzględniając te uwagi,

(6) Niniejsza decyzja powiązana jest ze środkiem pomocy N 813/2000, którego przyznanie na rzecz spółki Kronoply zostało zatwierdzone przez Komisję.

a także mając na uwadze, co następuje:

(7) 3 lipca 2001 r. (SG/D/289524) Komisja zgodnie z Wielosektorowymi zasadami ramowymi z 1998 r. zatwierdziła na rzecz spółki Kronoply intensywność pomocy brutto w wysokości 31,5 % na budowę zakładu produkcyjnego dla płyt „Oriented Strand Boards” ⁽⁴⁾ (zwanych dalej „płytami OSB”) w Heiligengrabe, Brandenburgia, obszarze objętym pomocą zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE. Intensywność pomocy ustalono 3,5 % poniżej maksymalnej dopuszczalnej intensywności pomocy z uwagi na fakt, że właściwy rynek uznano za kurczący się.**1. PROCEDURA**(1) Pismem z dnia 22 grudnia 2003 r. (A/39031) Niemcy zgłosiły zamiar przyznania w ramach Wielosektorowych zasad ramowych dotyczących pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych ⁽²⁾ (zwanych dalej „Wielosektorowymi zasadami ramowymi z 1998 r.”) dotacji inwestycyjnej na rzecz Kronoply GmbH, Heiligengrabe (Brandenburgia), (zwanej dalej „spółką Kronoply”). Zgłoszoną pomoc zarejestrowano pod numerem N 609/03.(8) Komisja dokonała oszacowania trzech czynników korygujących, stosowanych do wyliczenia maksymalnej dopuszczalnej intensywności pomocy zgodnie z Wielosektorowymi zasadami ramowymi z 1998 r. Na podstawie tych czynników maksymalną dopuszczalną intensywność pomocy określono na poziomie 31,5 % (czynnik konkurencji – 0,75, czynnik kapitału i pracy – 0,8 oraz czynnik wpływu na region – 1,5). Pomoc wyniosła tym samym 35,4 mln EUR ⁽⁵⁾.

(2) Pismem z dnia 18 lutego 2004 r. (SG/D/200649) Komisja poinformowała Niemcy o podjęciu decyzji w sprawie wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

(3) Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag w sprawie przedmiotowej pomocy.

⁽⁴⁾ Płyty OSB (Oriented Strand Board - płyta wiórowa orientowana) to płyty stosowane w budownictwie, składające się z trzech warstw tzw. „strands” (długich wiórów drzewnych), głównie z drewna sosnowego. Płyty OSB stosuje się do budowy ram drewnianych, w szczególności zaś do sanacji i renowacji starych budynków, w budownictwie prefabrykowanym i w przemyśle opakowaniowym.

⁽⁵⁾ Pomoc składała się z pomocy inwestycyjnej w postaci bezzwrotnej dotacji w wysokości 19,92 mln EUR, wypłaconej na podstawie 29. Wspólnego planu ramowego rządu federalnego i krajów związkowych „Poprawa regionalnej struktury gospodarczej”, jak również dotacji inwestycyjnej przyznanej na mocy ustawy o dotacjach inwestycyjnych z 1999 r. w wysokości 15,48 mln EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 z 10. 20.10.2004, str. 12.⁽²⁾ Dz.U. C 107 z 4. 7.4.1998, str. 7.⁽³⁾ Patrz przypis 2.

(9) Podczas określania czynnika konkurencji pomiędzy Komisją a Niemcami doszło do rozbieżności zdań. Strony zgodziły się jednak na definicję właściwego rynku, która objęła płyty OSB oraz produkty ze sklejki. Początkowo Niemcy przedłożyły opracowania, z których wynikało, że rynek nie wykazywał tendencji do kurczenia się. Komisja podważyła je, gdyż zakładały one niezwykle wysoki wzrost popytu w roku 2000 w stosunku do lat poprzednich. Po wielokrotnej wymianie informacji Niemcy obniżyły intensywność zgłoszonej pomocy z 35 do 31,5 %:

- Pismem z dnia 22 grudnia 2000 r. (A/40955) Niemcy zgłosiły zamiar przyznania spółce Kronoply pomocy w ramach Wielosektorowych zasad ramowych z 1998 r.

- Dnia 3 stycznia 2001 r. (D/56400) Komisja wystąpiła o dalsze informacje. Dnia 11 stycznia 2001 r. odbyło się spotkanie, w którym udział wzięli przedstawiciele rządu federalnego, kraju związkowego Brandenburgia, rozpatrywanego przedsiębiorstwa oraz Komisji. W pismach z dnia 9 lutego 2001 r. (A/31359) i z dnia 20 lutego 2001 r. (A/31463) rząd federalny przedłożył wymagane informacje. Pismem z dnia 9 kwietnia 2001 r. (D/51511) Komisja skierowała do Niemiec kolejne pytania, na które otrzymała odpowiedź w piśmie z dnia 21 maja 2001 r. (A/34090).

- Pismem z dnia 19 czerwca 2001 r. (A/34812) Niemcy poinformowały o obniżeniu intensywności pomocy z 35 do 31,5 %.

- Pismem z dnia 5 lipca 2001 r. (SG/D/289525) Komisja poinformowała Niemcy o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec tej pomocy.

(10) W piśmie z dnia 3 stycznia 2002 r. (A/30013) Niemcy wystąpiły z wnioskiem o zmianę decyzji Komisji. Niemcy przedłożyły dowody wskazujące, iż prognozowany wzrost popytu w 2000 roku rzeczywiście nastąpił, a w związku z tym rynek nie kurczył się. W piśmie z dnia 5 lutego 2002 r. (D/50463) Komisja odmówiła zmiany swojej wcześniejszej decyzji uzasadniając odmowę tym, że pomoc została oceniona w oparciu o prawidłowe wyliczenie wszystkich odnośnych czynników. Komisja nie mogła zmienić swojej decyzji w szczególności z następujących powodów: ocena czynnika konkurencji opierała się na porównaniu ewolucji zaobserwowanej konsumpcji przedmiotowego produktu oraz stopy wzrostu sektora produkcji łącznie w latach 1994-1999 oraz na prognozie, która w chwili przyjęcia decyzji była prawidłowa.

2.2. Drugie zgłoszenie N 609/2003

(11) Kolejną próbę osiągnięcia odrzuconej wcześniej intensywności pomocy na poziomie 35 % podjęto w drugim

zgłoszeniu, przyznając dalszą pomoc w wysokości 3,5 % (równą 3 939 947 EUR).

(12) Niemcy dowodziły, że definicja rynku przedstawiona w pierwszym zgłoszeniu N 813/2000 była błędna z merytorycznego punktu widzenia i powoływały się na art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽⁶⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 659/1999”), zgodnie z którym decyzja może zostać wycofana pod następującym warunkiem: *Komisja może cofnąć decyzję [...], gdy decyzja została podjęta na podstawie nieprawidłowych informacji udzielonych w toku procedury, które były czynnikiem decydującym dla tej decyzji. ...*

(13) W pierwotnym zgłoszeniu właściwy rynek zdefiniowany był jako rynek płyt OSB i produktów wykonanych ze sklejki. Na podstawie nowo przedłożonych opracowań Niemcy uznały jednak, że słuszniej będzie zdefiniować właściwy rynek jako rynek płyt OSB i jedynie wybranych produktów wykonanych ze sklejki. Zgodnie z przytoczoną nową definicją rynku, w rozpatrywanym okresie nie ulegałyby on kurczeniu w rozumieniu pkt 3.4 Wielosektorowych zasad ramowych z 1998 r., należałoby zatem zatwierdzić intensywność pomocy w pełnej wysokości 35 %.

2.3. Decyzja w sprawie wszczęcia postępowania

(14) Komisja nie wyraziła zgody na wniosek Niemiec, aby ograniczyć właściwy rynek na podstawie innej definicji produktów substytucyjnych do rynku płyt OSB i wybranych produktów wykonanych ze sklejki.

(15) Komisja nie uznała za konieczne przeprowadzenia ponownej oceny rynku z uwagi na brak dwóch istotnych elementów, co wywołało poważne wątpliwości dotyczące zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem:

- *Brak efektu zachęty:* Komisja wyraziła poważne wątpliwości co do zachęcającego charakteru zgłoszonej pomocy, ponieważ inwestycje zostały już zrealizowane. Jeśli natomiast pomoc nie wywołuje efektu zachęty, nie mają zastosowania odstępstwa określone w art. 87 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu WE dotyczące pomocy regionalnej.

- *Brak konieczności pomocy:* Komisja wyraziła poważne wątpliwości co do tego, czy pomoc dla już zrealizowanych inwestycji można uznać za niezbędną dla sprzyjania rozwojowi gospodarczemu określonych gałęzi lub dziedzin gospodarki w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu WE. Intensywność pomocy w wysokości 31,5 % stanowiła w rozpatrywanym przypadku wystarczającą zachętę dla realizacji inwestycji.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 83 z 3. 27.3.1999, str. 1, rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2004 r.

3. UWAGI NIEMIEC

(16) Niemcy nadal nalegały na ponowną ocenę rynku przez Komisję zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 659/1999:

- Pomoc przyznano w ramach *Wspólnego planu ramowego rządu federalnego i krajów związkowych „Poprawa regionalnej struktury gospodarczej”* zatwierdzonego przez Komisję jako program pomocy regionalnej. Komisja zobowiązana jest więc jedynie sprawdzić, czy zgłoszony środek pomocy odpowiada postanowieniom zatwierdzonego programu pomocy i jest zgodny z Wielosektorowymi zasadami ramowymi z 1998 r. Ponieważ pomoc, o której mowa w nowym zgłoszeniu, spełnia te wymogi, środek pomocy wyraźnie stanowi pomoc inwestycyjną, a nie pomoc operacyjną.
- Sąd Pierwszej Instancji w orzeczeniu z dnia 5 listopada 2003 r. w sprawie T-130/02 (*Kronoply przeciwko Komisji*)⁽⁷⁾ potwierdził, że możliwe jest dokonanie zgłoszenia dodatkowej pomocy lub zmiany już zatwierdzonej pomocy. Tym samym Komisja nie mogłaby uznać pomocy zgłoszonej w drugiej kolejności za pomoc operacyjną, uzasadniając to faktem zakończenia realizacji projektu. W przeciwnym bowiem razie bezzasadna byłaby – potwierdzona przez Trybunał – możliwość zgłaszania dodatkowych środków pomocy.

4. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

(17) Spółka Kronoply pozostawała na stanowisku, zgodnie z którym możliwych jest kilka zgłoszeń dla tego samego przedsięwzięcia inwestycyjnego, podpierając się orzeczeniami wydanymi w różnych sprawach:

- Sąd Pierwszej Instancji w orzeczeniu w sprawie *Kronoply przeciwko Komisji*⁽⁸⁾ potwierdził możliwość przyznania kolejnej pomocy lub zmiany już zatwierdzonej pomocy: „*Ponadto władzom krajowym nie można w żadnym wypadku odmówić zgłoszenia środka mającego na celu przyznanie przedsiębiorstwu dalszej pomocy lub zmianę pomocy, która została mu już przyznana.*”
- Stanowisko takie znalazło się także w orzeczeniu Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 stycznia 2002 r. w sprawie T-212/00 (*Nuove Industrie Molisane Srl przeciwko Komisji*)⁽⁹⁾: „[...] decyzja [Komisji] nie pozbawia władz włoskich możliwości zgłoszenia środka, na mocy którego stronie skarżącej ma zostać przyznana dalsza pomoc lub ma nastąpić zmiana przyznanej już pomocy.”

(18) Spółka Kronoply podkreśliła także, że Komisja winna poddać nowe zgłoszenie ocenie merytorycznej, podając po temu zasadniczo dwa powody:

- Komisja nie może opierać się na wcześniejszej ocenie rynku, gdyż u jej podstaw leżała błędna z merytorycznego punktu widzenia definicja rynku.

- Spółka Kronoply nie miała możliwości poddać pierwotnej decyzji Komisji pod ocenę sądu, ponieważ jej interesy nie były naruszone⁽¹⁰⁾.

(19) Spółka Kronoply odrzuciła zarzut braku efektu zachęty przytaczając na poparcie swojego stanowiska następujące argumenty:

- W punkcie 4.2 Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej⁽¹¹⁾ (zwanych dalej „Wytycznymi w sprawie pomocy regionalnej”) określono sposób na sprawdzenie istnienia zachęty. Brzmi on następująco: „*Dodatkowo systemy pomocy muszą wymagać spełnienia warunku, zgodnie z którym wniosek o przyznanie pomocy musi zostać złożony przed rozpoczęciem prac nad danym projektem.*” Spółka Kronoply spełniła ten warunek, przedstawiając władzom krajowym wniosek o przyznanie pomocy przed rozpoczęciem przedsięwzięcia. Zatem pomoc obejmowała żadaną zachętę i spełniała kryterium konieczności sprzyjania rozwojowi gospodarczemu regionów w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE.
- Spółka Kronoply od początku wnioskowała o intensywność pomocy w wysokości 35 %. Ograniczenie intensywności wnioskowanej pomocy nie oznaczało, że dalsza pomoc nie była potrzebna. Z uwagi na fakt, że formalne postępowanie może trwać nawet 18 miesięcy, rozwiązaniem korzystniejszym dla beneficjenta było natychmiastowe przyjęcie części pomocy, której słuszność nie była podważana przez Komisję.

5. OCENA POMOCY

(20) Po rozpatrzeniu uwag przedstawionych przez Niemcy i spółkę Kronoply Komisja pozostaje przy swoim stanowisku wyrażonym w decyzji o wszczęciu postępowania stwierdzającym, że nie jest konieczna ponowna ocena rynku zgodnie z Wielosektorowymi zasadami ramowymi z 1998 r. ze względu na niespełnienie dwóch zasadniczych warunków dla tej pomocy: efektu zachęty i konieczności pomocy.

5.1. Brak dalszych kosztów inwestycyjnych kwalifikujących się do objęcia pomocą w rozumieniu Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej

(21) Komisja uważa, że niniejsze zgłoszenie N 609/03 (z dnia 22 grudnia 2003 r.) należy oceniać jako odrębne, drugie zgłoszenie pomocy dla spółki Kronoply, która jednakże nie prowadzi do dalszych inwestycji ani nowych miejsc pracy. Nie występują zatem dodatkowe koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą w rozumieniu Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej, które mogłyby uzasadniać przyznanie dodatkowej pomocy.

⁽⁷⁾ Sprawa T-130/02 *Kronoply przeciwko Komisji* [2003], ECR II-4857.

⁽⁸⁾ Patrz przypis 7, pkt 50.

⁽⁹⁾ Sprawa T-212/00 *Nuove Industrie Molisane Srl przeciwko Komisji* [2002], ECR II-347, pkt 47.

⁽¹⁰⁾ Patrz przypis 9, pkt 41.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, str. 9.

(22) Decyzją SG (2001) D/289524 z dnia 3 lipca 2001 r. Komisja zatwierdziła pomoc inwestycyjną na rzecz spółki Kronoply w wysokości 35,4 mln EUR. Decyzja ta opierała się na informacjach dostarczonych wówczas przez Niemcy. Komisja postanowiła nie zgłaszać zastrzeżeń i zatwierdziła pomoc w postaci zaproponowanej ostatecznie przez Niemcy. Decyzja została zaakceptowana przez Niemcy i spółkę Kronoply. Władze Niemiec przyznały następnie pomoc, a spółka Kronoply w dniu 31 stycznia 2003 r. zakończyła przedsięwzięcie inwestycyjne.

(23) Dopiero po upływie osiemnastu miesięcy od ostatecznej decyzji Komisji – i po prawie roku od zakończenia przedsięwzięcia inwestycyjnego – Niemcy w zgłoszeniu z dnia 22 grudnia 2003 r. przedstawiły nową definicję rynku i oświadczyły, że na podstawie nowych opracowań słuszniej byłoby zdefiniować właściwy rynek jako rynek płyt OSB i jedynie wybranych produktów wykonanych ze sklejk. Jak stwierdzono już w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, Komisja – w tych okolicznościach – nie będzie ponownie rozpatrywać swojej wcześniejszej decyzji. Komisja jest zdania, że przedłożenie przez Niemcy innej definicji rynku nie może być objęte art. 9 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

(24) Zgodnie z orzeczeniem Sądu Pierwszej Instancji w sprawie *Kronoply przeciwko Komisji* Komisja uważa, że Państwo Członkowskie może zgłosić dalszą pomoc, bądź zmienić już zatwierdzony projekt czy nawet różne transze pomocy państwa dla danego projektu, a Komisja może je zatwierdzić, jeśli dla każdej transzy można wykazać efekt zachęty i konieczność pomocy. Niemcy jednak – poza już zakończonym przedsięwzięciem – nie zgłosiły żadnych dalszych projektów inwestycyjnych spółki Kronoply. Przedsięwzięcie zgłoszone do finansowania zostało ponadto zakończone mniej więcej rok przed zgłoszeniem nowego programu pomocy. Komisja uznała więc, że drugie zgłoszenie miało po prostu na celu osiągnięcie – uprzednio odrzuconej – wyższej intensywności pomocy w wysokości 35 %, nie wykazując dodatkowych kosztów kwalifikujących się do przyznania pomocy, z tytułu których można byłoby zatwierdzić pomoc w wysokości 3 936 947 EUR oraz nie wykazując efektu zachęty i konieczności pomocy.

(25) Zgodnie ze stanowiskiem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wyrażonym w wyroku z dnia 5 października 2000 r. w sprawie C-288/96 (*Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji*)⁽¹²⁾, Komisja musi uznać taką pomoc za pomoc operacyjną, gdyż przyznaje się ją, nie wymagając od beneficjenta zobowiązania dotyczącego jej wykorzystania, i przeznacza na poprawę sytuacji finansowej jego przedsiębiorstw.

5.2. Efekt zachęty

(26) Komisja uważa wprawdzie, że powyższe uwagi w wystarczającym stopniu wykazały, iż przyznanie dalszej pomocy nie doprowadzi do nowej inwestycji oraz nie zaoferuje jakiegokolwiek zachęty, odpowiadając na uwagi Niemiec i spółki Kronoply pragnie jednak dokładniej wyjaśnić pojęcie efektu zachęty.

5.2.1. Proces inwestycyjny

(27) Inwestycje w przedsiębiorstwo należy traktować jako proces dynamiczny. Istotne jest rozróżnienie etapu wstępnego (*ex ante*) i etapu końcowego (*ex post*):

Na wstępie przedsiębiorstwa podejmują decyzję *ex ante* o realizacji inwestycji, opierając swoje wyliczenia na oczekiwanych przychodach i kosztach danego projektu. Jeśli oczekiwany przychód przekracza wymaganą stopę zwrotu, wówczas podejmują się realizacji projektu. Pomoc regionalna ma stworzyć zachętę, aby przedsiębiorstwa zmieniły swoje postępowanie i inwestowały w regionach, w których – w innym wypadku – nie dokonywałyby inwestycji.

Z chwilą zrealizowania inwestycji trudno jest ją anulować *ex post*, gdyż znaczna część inwestycji dotyczy obiektów, które niełatwo byłoby przenieść w inne miejsce. Dokonując sprzedaży takich obiektów, zbywający straciłby część zainwestowanego kapitału.

5.2.2. Ocena *ex ante* efektu zachęty na podstawie Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej

(28) Punkt 4.2. Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej przewiduje następujący sposób sprawdzenia, czy pomoc ma charakter zachęty: wniosek o przyznanie pomocy musi zostać złożony przed rozpoczęciem prac nad danym projektem. Jeśli warunek ten jest spełniony, Komisja zakłada istnienie efektu zachęty.

(29) W przedstawionych uwagach Niemcy i spółka Kronoply utrzymywali, że warunki określone w pkt 4.2. Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej zostały spełnione, ponieważ wniosek o przyznanie pomocy został złożony przez spółkę Kronoply przed rozpoczęciem realizacji projektu.

(30) Zadaniem testu, o którym mowa w pkt 4.2., jest więc sprawdzenie istnienia efektu zachęty bez nadmiernego opóźniania inwestycji. Obszerna analiza wszystkich ekonomicznych aspektów decyzji inwestycyjnej beneficjenta mogłaby się okazać niezwykle trudna lub czasochłonna, utrudniając tym samym inwestycję i rozwój gospodarczy regionu.

⁽¹²⁾ Sprawa C-288/96 *Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji* [2000], ECR I-8237, pkt 48.

(31) Przy ocenie efektu zachęty dodatkowej pomocy w wysokości 3,5 % decydujące jest, czy różnica pomiędzy 31,5 % a 35 % zmieniła efekt zachęty i miała wpływ na decyzję o inwestycji podjętą przez spółkę Kronoply:

- Przed inwestycją spółka Kronoply nie mogła wiedzieć, jak wysoką pomoc ostatecznie otrzyma, ponieważ ocena czynników korygujących zgodnie z Wielosektorowymi zasadami ramowymi z 1998 r. leży w gestii Komisji. Spółka Kronoply nie była więc pewna, jaką intensywność pomocy otrzyma – 31,5 % czy 35 %, przyjęła zatem, że oczekiwana intensywność, w zależności od prawdopodobieństwa obu możliwych wyników, znajduje się pomiędzy dwiema wspomnianymi wartościami. Swoją decyzję inwestycyjną spółka Kronoply oparła na oczekiwanej kwocie pomocy.
- Komisja przyjmuje do wiadomości, że spółka Kronoply zdecydowała się na inwestycję mimo, że dokładna wysokość pomocy lub intensywności pomocy nie była określona. Ponadto zakończyła ona inwestycję po zatwierdzeniu intensywności pomocy w wysokości 31,5 %. Spółka Kronoply w oczywisty sposób była zatem gotowa przyjąć na siebie ryzyko przyznania pomocy o intensywności na poziomie jedynie 31,5 %.
- Fakt, że spółka Kronoply spełniła warunek, o którym mowa w pkt. 4.2. Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej, niekoniecznie oznacza więc, że oczekiwanie przyznania wspomnianych dodatkowych 3,5 % niosło ze sobą efekt zachęty.

5.2.3. Ocena ex post efektu zachęty na podstawie faktów

- (32) Zamiast nadal zajmować się decyzją ex ante podjętą przez spółkę Kronoply, zdaniem Komisji właściwsze jest oparcie się na faktach. Oczywistym jest, że spółka Kronoply zdecydowała się na inwestycję i dalej prowadziła swoje działania po przyznaniu przedsiębiorstwu intensywności pomocy na poziomie jedynie 31,5 %. Przedsięwzięcie inwestycyjne zrealizowano zgodnie z pierwotnym planem. Spółka Kronoply nie dostosowała również przedsięwzięcia inwestycyjnego do mniejszej intensywności pomocy.
- (33) Spółka Kronoply nie zmieni swojego postępowania, niezależnie od tego, czy przedsiębiorstwo otrzyma dalszą pomoc, czy też nie. Nic nie wskazuje, by dalsza pomoc miała skłonić spółkę Kronoply do zwiększenia produkcji bądź rozbudowy zakładów produkcyjnych. Jako że inwestycja została już zakończona, nie istnieje także powód do obaw o wstrzymanie produkcji przez spółkę Kronoply w wypadku nieotrzymania przez nią dalszej pomocy.
- (34) Komisja doszła zatem do wniosku, że przyznanie pomocy w wysokości kolejnych 3,5 % nie spowodowałoby efektu zachęty.
- (35) Jak stwierdzono już w decyzji o wszczęciu postępowania, pomoc musi wywoływać efekt zachęty, jeśli ma przy-

czynić się do ułatwiania rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu WE. Jeśli inwestycja, jak ma to miejsce w przedmiotowym przypadku, została już zrealizowana, pomoc nie wywołuje takiej zachęty i nie prowadzi do nowych inwestycji bądź tworzenia miejsc pracy. Komisja nie może więc usprawiedliwić pomocy zwiększeniem nowej inwestycji lub stworzeniem miejsc pracy w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu WE. Komisja ponownie uznaje, że dodatkowa pomoc w wysokości 3 936 947 EUR jest pomocą operacyjną.

5.3. Konieczność pomocy

- (36) W odniesieniu do stanowiska zawartego w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja uważa, że zasada konieczności wynika bezpośrednio z koncepcji kontroli pomocy państwa. Komisja może uznać pomoc za zgodną z art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE jedynie wówczas, gdy może stwierdzić, że pomoc przyczynia się do realizacji jednego z określonych w nim celów, a celów tych przedsiębiorstwo otrzymujące pomoc nie mogłoby osiągnąć w normalnych warunkach rynkowych za pomocą samodzielnie podejmowanych działań. Odpowiada to praktyce przyjętej przez Komisję, która została potwierdzona przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, zwłaszcza w jego wyroku z dnia 17 września 1980 r. w sprawie 730/79 (*Philip Morris przeciwko Komisji*)⁽¹³⁾.
- (37) Jak wyjaśniono w pkt 26 do 35, planowana pomoc nie stanowi zachęty dla nowej inwestycji ani tworzenia miejsc pracy. Nie wymaga ona od beneficjenta ani zaferowania niczego w zamian, ani wkładu w cel stanowiący przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania. Wynika stąd, że mamy do czynienia z pomocą operacyjną na pokrycie bieżących kosztów, które w normalnym wypadku spółka Kronoply musiałaby ponosić samodzielnie.
- (38) Punkt 4.15 Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej stanowi, że pomoc operacyjna jest w normalnym przypadku zabroniona. Pomoc tego rodzaju może zostać przyznana wyjątkowo pod warunkiem, że (i) jest to uzasadnione ze względu na jej wkład w rozwój regionalny i jej charakter oraz (ii) zakres tej pomocy jest proporcjonalny do trudności, które ma złagodzić. Niemcy nie przedłożyły informacji na temat ewentualnych trudności, ani też nie wykazały, w jaki sposób dalsza pomoc ma się przyczynić do rozwoju regionalnego.
- (39) Z faktów wynika, że dalsza pomoc nie jest konieczna, ponieważ spółka Kronoply zdecydowała się kontynuować działalność również po zatwierdzeniu intensywności pomocy na niższym poziomie 31,5 %. Oznacza to, że działalność gospodarcza prowadzona przez spółkę Kronoply jest rentowna albo też że przedsiębiorstwo nie jest, w żadnym wypadku, uzależnione od otrzymywania dalszej pomocy. Jakakolwiek dalsza pomoc na tym etapie stanowiłaby dla spółki Kronoply nieoczekiwany zysk.

⁽¹³⁾ Sprawa 730/79 *Philip Morris przeciwko Komisji* [1980], ECR 2671.

(40) Komisja uznaje zatem, że w rozpatrywanym przypadku pomoc nie jest zgodna z art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE także dlatego, że nie jest konieczna dla rozwoju regionalnego.

(41) Przeanalizowano także, czy w odniesieniu do pomocy mają zastosowanie odstępstwa, o których mowa w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE:

- Odstępstwa określone w art. 87 ust. 2 Traktatu WE w stosunku do pomocy o charakterze socjalnym przyznawanej indywidualnym konsumentom w celu naprawienia szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub skompensowania skutków spowodowanych podziałem Niemiec nie mają w tym przypadku zastosowania.
- Pomoc nie można również uznać, na podstawie art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu WE, za pomoc przeznaczoną na wspieranie realizacji projektu stanowiącego przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce Niemiec. Nie jest ona także przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu WE.
- Artykuł 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE przewiduje zatwierdzanie pomocy przeznaczonej na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji we Wspólnocie w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Ponieważ pomoc nie wykazuje efektu zachęty oraz konieczności jej przyznania, została uznana za niezgodną z art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE. Z tych samych powodów nie można jej uznać za zgodną z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.

6. WNIOSKI

- (42) Komisja uznaje zgłoszoną pomoc za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Ponieważ pomoc nie powoduje efektu zachęty, ani nie jest konieczna nie stosuje się odstępstw, o których mowa w art. 87 ust. 2 lub 3 Traktatu WE. Pomoc stanowi zatem pomoc operacyjną niezgodną z zasadami pomocy państwa i nie może zostać przyznana.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa w wysokości 3 936 947 EUR, którą Niemcy zgodnie ze zgłoszeniem N609/2003 zamierzają przyznać na rzecz Kronoply GmbH, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Z tego powodu nie wolno przyznać pomocy.

Artykuł 2

Niemcy poinformują Komisję, w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia o niniejszej decyzji, o środkach podjętych w celu jej wypełnienia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 września 2005 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji